

BULETINUL CASA ROMÂNĂ

APRILIE 1990

EDITORIAL, "Alegerile din 20 Mai.....	3
Ovidiu Vuia, "Gloriosului popor român," Decembrie"	4
"Legământ sacru," "Femei cu stea gal,"	
"Și ei se vor întoarce..."	
Georgia Tennyson, "O întâmplare fericită".....	8
"Dimineată la New York".....	10
Alexandrina Isac, "De Florii," "Nu mai putem răbda,"	11
"Eroilor Revoluției".....	12
Feliciană Ghindar, "Visul omenirii".....	12
Horățiu Comaniciu, "Declinul".....	13
"Ce minunăta-i".....	15
CĂRȚI:	
Nicolae Novac--O. Vuia, <u>Mihai Eminescu</u>	16
Julia Carăp, <u>Pagini din lirica Braziliană</u>	17
IJS-- <u>Revista Scriitorilor Români</u>	18
Stefan Munteanu.....	19
Ilie Racoveanu, TALMACIRI: Percy Bysshe Shelley...	21
ENGLISH SECTION:	
I. J. Smultea, "Facts & Values in E. Europe"...	29
N. Novac, "Vasile Alexandri".....	48
SPICUIRI din PRESA (IJS).....	52
ȘTIRI de la CRC: "Săptămâna revoluționară;	55
Aniversări, A.Crihan, BASARABIA. Alegerile,	
Fondul pentru România, etc.....	
ȘTIRI de la PAROHIE.....	60
Acknowledgments.....	62
Bulletin Board.....	64
Calendar.....	66
Membership Roster.....	67

Editorial Board

Eugenia Adams-Mureșanu	Foreign Correspondents
Remus N. Bretoi	Angela Comnène
Nicolae Cazacu	Dionisie Ghermani
Traian Ocneanu	Dumitru Ichim
Mihai Olteanu, Jr.	Aurelio Raută
Mircea Rațiu	Ovidiu Vuia
Rev. Ion Sârbu	Secy.: Judy Smultea

SUBSCRIPTIONS: \$10/yr. in U.S.A.
\$13/yr. Canada & Surface Abroad
\$16/yr. Air Abroad

* Student/retiree/new refugee discount available

Buletinul Casa Română

• APARE TRIMESRIAL

Redacția și Administrația: 124 Montecito Ave.
Oakland, CA 94610 - (415) 832-9480

Redactor: ILIE SMULTEA

Redactor literar: NICOLAE NOVAC

Anul XIII

nr. 1-2

EDITORIAL

ALEGERILE DIN 20 MAI

La mai puțin de șase luni după revoluția din Decembrie anul trecut poporul român este chemat să-și spună cuvântul asupra viitorului politic deschis de către această revoluție. Este pentru prima dată în mai bine de 50 de ani (ultimele alegeri libere au avut loc în toamna lui 1937) că cetățenii vor avea ocazia să-și aleagă reprezentanți pe baza programelor prezentate în campania electorală. Va fi un moment crucial de emancipare din condiția de degradare în care i-a ținut partidul comunist și de afirmare a unui pluralism socio-politic.

Este această perioadă prea scurtă pentru orientarea necesară alegătorilor? Doamna Christine Valmy de la organizația Comitetului Americano-Român crede că "dacă alegerile vor avea loc în luna Mai, ele nu pot fi libere." Data timpurie a fost aleasă de către "Frontul de Salvare Națională," cu gândul să-i fie de folos.

Totuși, dacă alegerile vor fi libere, noi credem că nu le trebuie mult românilor să-și dea seama că școala pe care tov. Ion Iliescu a făcut-o la Moscova era bună pentru un regim comunist-ceaușist sau altul--pe care revoluția din Decembrie l-a respins categoric. Tineretul care a înfruntat gloanțele Securității, începând cu Timișoara și terminând la București, a avut drept obiectiv înlăturarea comunismului de pe tot întinsul țării. Și mai știe poporul că FSN-ul a dat un exemplu clasic de audacitate și tupeu, când a profitat de golul de putere rămas după alungarea lui Nicolae Ceaușescu

și, la 22 Dec. 1989, s'a auto-declarat guvern provizoriu cu puteri decretative. Oare să se fi lăsat Ion Iliescu antrenat de iluzia că ar putea continua să guverneze nestingherit cu "Nomenclatura" și cu abuzuri de putere ca cele dovedite la 28/29 Ianuarie '90 când a adus pe bieții mineri de la Jiu să demonstreze în mod "spontan" cu slogane măsluite de oamenii lui? Această spontaneitate s'a dovedit falsă și prin ea tov. Președinte și-a dat arama pe față. A fost o greșală fundamentală care arată că Frontul de Salvare Națională continuă să folosească minciuna și brutalitatea practicate de clanul Ceaușescu și caracteristice regimurilor comuniste. "Lupul își schimbă părul dar năravul ba".

Dacă tov. Iliescu ar fi un adevărat om de stat ar trebui să înțeleagă că rolul său și al Frontului este numai de tranziție și nu de cramponare la putere cu concursul unui sistem care s'a dovedit incompatibil cu istoria, tradițiile și aspirațiile poporului român.

Intrebarea esențială care se pune acum este în ce măsură aceste alegeri vor fi o directă urmare a revoluției care a fost îndreptată nu numai împotriva dictatorului Ceaușescu ci a întregului sistem comunist falimentar. Dacă rezultatele alegerilor de la 20 Mai nu vor reflecta această realitate incontestabilă lupta pentru împlinirea ei va continua și se va intensifica. Regimul crypto-comunist care s'ar afirma nu va reprezenta decât o agonie prelungită a cărei sfârșit va fi doar o chestiune de timp. Eroii Revoluției din Decembrie 1989 cer înfăptuirea cauzei pentru care mulți dintre ei și-au dat viața. Cer o renaștere a virtuților poporului român, a credinței strămoșești și a drepturilor lui la libertate și democrație.

Incheiem aceste rânduri cu un extras din Proclamația de la Timișoara rostită în marea adunarea din Piața Operei, la 11 Martie 1990. Din cele 13 articole ale proclamației cel de al 7^{lea} pare potrivit cu sensul celor de mai sus:

Timișoara a pornit Revoluția împotriva întregului regim comunist și întregii sale nomenclaturi și nicidecum pentru a servi ca prilej de ascensiune politică unui grup de disidenți anticeaușiști din interiorul PCR.

Ilie Smultea

Ovidiu Vuia

GLORIOSULUI POPOR ROMÂN.

22. Decembrie. 1989

Așa cum am prezis, când v'ați mișcat
Cu voi pornit-au toți Carpații'n vale,
Oricât era dușmanul de'narmat
Să vă oprească, n'a putut, din cale.

Cei morți de gloanțe vă dădeau puteri
Priveați doar către ziua cea de mâine,
Călcând pre drumul sfintei învieri
Pe steag ați scris; Deșteaptă-te române.

Și poate nici cei mai viteji eroi
Rămași înscriși prin grandioase fapte,
N'au izbutit să'nvingă-așa ca voi
Făcându-vă din trupuri, cazemate.

Coborători de pe mioritic plai
Istoria nici când n'o să vă uite,
De-acuma țara să v'o faceți rai,
Rugăm pe Dumnezeu, să vă ajute.

DECEMBRIE INSÂNGERAT ÎN ROMÂNIA.

Floare la căpătâiul celor împușcați de comuniști.

Motto:

Din temelii se clatină Leviatanu
Curând o să-l vedem sfărmat pe jos,
Căci a domnit cu secera și cu ciocanu
În locul crucii lui Isus Christos.

Acasă neamul ridicat din lanț și tină
Înfruntă gloanțele cu pumnii goi,
În sânge drumul li-e scăldat, către lumină,
Dar nimeni nu-l mai duce înapoi.

Când unul e ucis, îndat răsar o mie
Ca'n slujba idealului sublim
A împlini pe-altarul țării jertfa vie,
Martiri ai libertății, să-i cinstim!

Prin ei se naște-o lume nouă, bună, dreaptă
Dispar călăii beznelor de ieri,
Mormântul fiecăruia e câte-o treaptă
Suind la templul albei Invieri!

LAGĂMÂNT SACRU.

Jurăm să nu mai fim robi niciodată
Și din morminte că ne vom întoarce
Dacă dușmanii s'or gândi vreodată

Iar temniță din țara noastră-a face.
Jurăm tiranilor, ca iarba rea,
De pe câmpiile romano-dace

Chiar și sămânța le va dispărea.

FEMEIE CU STEAGUL ROMÂNESC.

Pe casa monstrului te-ai călărat
De-asupra ei să fluturi tricolorul
După ce'n mijloc stema i-ai tăiat

Ca ea, să piară și cutropitorul.
Când ai căzut sub gloanțe secerată
Din tine și-a luat eternă, sborul

Ea, Patria, din lanț eliberată!

ȘI EI SE VOR ÎNTOARCE ACASĂ, ÎN ROMÂNIA.

Alt ideal nu cunoscși vreodată
Robitului biet neam să nu te dăru,
O moarte c'a lui Horia tras pe roată
N'ai vrut decât dac'ai slujit oricărui.

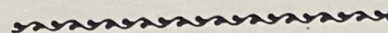
Cât suferit-ai nu e în zadar
O lume nouă, astăzi reînvie
Tot ce-ai făcut cu stihurile-altar,
Recapătă întreaga formă vie
Urcând Golghotele către lumină
Și stelele din cer ți se închină.

Geraniile ca și albii crini
Rai luminat în casa ta de sus,
Evocă ora când de sub măslini
Grav, se coboară Domnul lor, Isus.
Odaia-i numai ceruri și mireasmă
Rob încă ieri, un înger diafan
Ieșind din vechea lui catapeteasmă
Apucă drumul drag teleorman
Nimbat cu versul tău, plin de alean.

Plecat din mândra țară, Bucovina,
Otava ei cu tine ai purtat-o,
Sus, unde-atinge astrele obcina
Țăria ei nici când nu ai uitat-o.
E poezia ta, Rarău pe care
Urieșii trec lăsându-și pașii grei,
Ca tu să știi, în zi de sărbătoare
Ast drum se'ntoarce liber către ei.

A voastră-i Țara, unici corifei!

Ovidiu Vuia

Georgia Tennyson:

O ÎNTAMPLARE FERICITĂ

Deabea sosisem în USA și mă luptam cu toate greutățile pe care le întâmpină orice emigrant intelectual plin de vise și revolte, când trebuie să faci față unei lumi străine, care îl tratează ori cu indiferență ori cu dușmănie. Mă întorceam dela anostul meu serviciu, mai abătut ca întodeauna, deoarece eram în ultimele zile ale anului 1974 și nimic prea bun nu vedeam pentru mine, în viitor. Când să deschid ușa, mă împiedec de o revistă făcută sul și cu grije agățată de clanță. Cum nu eram încă abonat la nici un fel de publicație, mi-am închipuit că cineva locuind pe acelaș culoar cu mine mi-a pus revista la ușe cu un anumit scop. Presimțirea mea a fost corectă, deoarece la o anumită pagină de culoare albastră, era făcută o îndoitură și cu un creion gros negru, cineva scrisese cu litere de tipar în englezește: Attention! it can be very useful for you in your new life! Deabea am terminat de mâncat și m'am și apucat să citesc cu mare grije mesajul, mulțumind cu duioșie acestei persoane bune, dar poate prea timide, care neîndrăznind să-mi vorbească personal, a găsit această cale, să-mi dezvăluie puțin din mentalitatea locului.

Au trecut mulți ani de atunci și greutățile inerente începutului, au fost depășite. Lupta de zi cu zi pentru supraviețuire, a fost înlocuită cu lupta pentru afirmare, apoi o multime de dorinți vechi și mai noi au început să fie îndeplinite, și multe din primele impresii am trebuit să le modific fundamental și să le pun de acord cu propriile mele constatări. Nu degeaba, alesesem să trăiesc în cel mai fascinant oraș din lume, unde Raiul și Iadul îți solicită sufletul la fiecare pas. Și în ambianța apartamentului meu, dealungul anilor, multe lucruri au fost schimbate, în dorința de a-mi crea un cuib în care să mă adun cu drag în orele mele de liniște și reculegere. Un singur lucru totuși, stă neclintit pe perete, încă din Ianuarie 1975, și-mi zâmbește cu tâlc din

rama de metal argintiu, agățată deasupra biroului meu. Ori cine vine ca să mai stăm de vorbă, nu scapă prilejul să tragă cu ochiul la mesajul tipărit pe hârtie albastră acum cam decolorată de vreme pe care anonimul meu prieten, mi l-a pus la ușe în ultimele zile ale anului 1974. În cele ce urmează, îl voi tâlmăci în românește, încercând să-i dau înțelesul pe care l-a avut pentru mine, de atunci și până astăzi, pe drumul întortocheat al Emigrației românești în USA.

Hotăriri De Dus La Îndeplinire În 1975.

- la de meditează la faptul că nimeni nu a părăsit viu, această lume,; deaceia hotărăște-te să menții un sens realist al valorii lucrurilor omenești.
- Ai grije de sănătatea ta, deoarece o sănătate bună este cea mai mare bogăție și fără ea nici o fericire nu este posibilă. Hotărăște-te să fi vesel și de folos celor din jur și lumea te va răsplăti când nici nu te gândești.
- Evită oamenii care veșnic tună și fulgeră sau sunt țăfnoși și aroganți deoarece sunt oameni răzbunători.
- Ocolește pe cât poți pe cei prea fanatici, deoarece nu știi de glumă și pe deasupra mai sunt și posaci.
- Obişnuiește-te să vorbești mai puțin și să ascuți mai mult, deoarece nimeni nu a învățat vreodată ceva, vorbind numai el singur.
- Fi foarte prudent în a da sfaturi, deoarece oamenii înțelepți nu au nevoie de ele, iar proștii chiar dacă ți le cer, îți pierzi timpul de pomană, deoarece tot nu o să țină seama de ele.
- Străduie-te să fi prietenos cu cei tineri, milos cu cei bătrâni, să arăți înțelegere și încurajare pentru cei ce se străduie să facă ceva, iar cu cei slabi sau păcătoși să fii tolerant. Nu uita, că dealungul vieții tale s'ar putea și tu să fi în situații asemănătoare cu ale lor.
- Fi atent, să nu cumva să confuzi banii, cu succesul în viață, deoarece sunt mulți oameni pricepuți în a face bani, dar ca ființe omenești sunt complet falimentari. Ceace contează cel mai mult, în ce privește succesul, este felul în care cineva îl obține.

Au trecut mulți ani de atunci și multe în lume și în viața mea personală s'au întâmplat, dar mesajul tipărit pe hârtie albastră, ce stă cuminte și mă veghează din rama de metal argintiu așezată deasupra biroului meu, a rămas tot timpul de actualitate. Cu el, am stat de vorbă și m'am sfătuit ce să fac ori de câte ori eram necăjit pe mine însumi, sau pe cei din jur care îmi făceau viața grea și de nesuferit.

Stau câte odată și mă gândesc câtă dreptate avea psalmistul care cu umilință spunea:

O Doamne Dumnezeule,
Invață-ne pe noi să ne numărăm zilele ce avem de trăit și fă-ne să înțelegem cât de puține sunt.
Nu mai spun, că nici până astăzi nu am reușit să descoper cine a fost anonimul meu prieten. Dumnezeu mi-e martor, cât de mult aș fi dorit să-i mulțumesc pentru gentilețea gestului său.

Dimineață La New York

Totul este scăldat într'o lumină
umed vioric.
Care îmi amintește ele suava frumusețe
a zorelor din țara mea.
Este atât de reală imensa petală
care acoperă orașul,
încât cu greu mă opresc,
să nu întind mâinile și să strivesc
între deget,
un colț din suava petală de lumină,
ce învâluie metropola lumii,
la orele 9 în dimineața senină.

Georgia Tennyson

DE FLORII

Vin Floriile cu soare și soarele cu "Florii"
Versuri calde, amintite de pe când eram copii
Astăzi soarele-i acelaș atrălucește sus per cer
Dar în inimile noastre, este frig, aproape ger.
Plâng și florile'n grădină, n'avem chef să le privim.
Pe un râu de gânduri grele, pluta noastră o pornim.
O pornim cu ochi'n ceață, ca un vas neancorat
Ne lovim do stânci de maluri, c'un catarg de mult sfărâmat
Stelele s'au rupt din ceruri și-au ajuns în ochii tăi,
Iară florile sfințite, îți stau pernă'n căpătâi.
Capul greu, de gânduri triste, ca o stâncă de granit,
S'adâncește ntre petale cu priviri în infinit.
Tremură zefirul'n plete în concert de ciocârlii
Strângem dorurile, toate azi, în ziua de Florii.

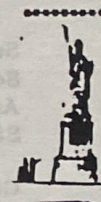
NU MAI PUTEM RĂBDA.

Se'nșiră'n fața mea grele impasuri
Acumulate'n suflet ani de ani
Si-acum când avem drept la mici popasuri
N'or fi cumva doar zbor de cormorani?

N'o fi speranța iarăși numai grai
Și așteptăm zadarnic luna Mai?
Putem să stoarcem oare durerea și amarul
Ca să zdrobim cu sete robia și calvarul?

Dar visu-i vis și'n ghiarele viclene
S'ascunde iarăși ura ca'n trecut
Se strânge val de lacrimi printre gene
Să vină oare iarăși roșu cnuț?

Să fie iar vărsări de sânge sfânt
Nu mai putem răbda JUG PE GRUMAZ
Cu-atâta sânge proaspăt pe pământ
Si lacrimi grele încă pe obraz.

EROILOR REVOLUTIEI

Cu gloanțele morții din mâni criminale
V'au frânt tinerețea'n avântul ei stânt
Purtând pe-atripi negre durere și jale
Făclie de veghe plângând pe mormânt

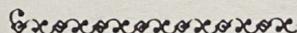

Ne-apasă fost în stare să nu ne jertlim
Și'n câmpul răbdării de goale poene
Am dat liarei timpul să muște din plin

Voi tineri și aprigi ați fost ca un fluviu
Ce'n plin se revarsă când marea-i prea plină
Și'n fața hienei cu fruntea senină
Ați rupt cu trecutul cu preț de deluviu

Eroi pleacă fruntea în lăta jertfirii
Și ruga ne arde'n genunchi cu sfială
Va dăm cea mai pură aghiazmă-a iubirii
În veci amintirea'n durere și lăla

Alexandrina Isac

FELICIANA GHINDAR

VISUL OMENIRII

Se sbate eternul în taine și spații
Sorbind miresma vieții'n depărtări.
Adun discret isvoare din vibrații
Să duc o notă cântului în zări.

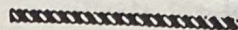
Când secole pe valuri nesfârșite
Gonesc spre timp de veacuri plămădiți
În mersul lor smulg zări neobosite
Ș'un cer de patimi, vise, și dorinți.

Trecând de ani prin ploi de constelații
Svârlind în cale sori ce nu se sting,
Pășesc spre Căi Lactee generații,
Și'n dor de aștrii infinitu-ating.

Când visul omenirii ne desleagă
Din rău de dor un nepătruns ecou
O dragoste eternă ne încheagă,
Un nimb etern, un fabulos tablou.

Pentru că din poezia D-lui Comaniciu, apărută în numărul trecut, din greșală s'au omis ultimele două strofe, o republicăm în întregime.

HORATIU COMANICIU

DECLINUL

I.

Sunt perioade'n viața omenirii
Când ies din umbră spiritele rele,
Când limbile se'ncurcă sub asaltul
Distrugător al forțelor rebele.

II.

Materia domină universul
Și Lucifer tronează în palate
Îl vezi prezent în faptele umane
Stăpân în aer, pe uscat, pe ape.

III.

Virtutea a rămas o floare rară
Pe unde se propagă violența,
Se răspândește'n plin obscenitatea
Un val impudic a'ngropat decența.

IV.

Nu se'ntelege fratele cu frate
Și se ciocnesc copiii cu părinții,
Se'nfruntă muncitorii cu patronii
Și vezi credințe ce-și reneagă sfinții.

V.

Comploturi se urzesc în nopți obscure
Și temple adorate se doboară,
Se cântă imnuri calde tiraniei
Iar Crist e răstignit a doua oară.

VI.

Tălharii operează'n ziua mare
Dau lovituri ce zdruncină cetatea,
Și sancțiunea e ca spuma mării
S'a coborât în inimi lașita tea.

VII.

E vremea când perverse curtezane
Cu ochi de jar și cu miscări lascive,
Sunt preferate albelor vestale
Ca ieri în Babilon sau în Ninive.

VIII.

Neliniștea apasă viitorul,
Vizionarii întrezăresc abisul;
Se clatină din nou eterna Romă
Și valurile au atins Parisul.

IX.

Aldată Londra stăpânea pământul
Și în Iberii strălucea un soare,
Ce nu avea apus în maiestate;
Ce energie în vasta lor spendoare!

X.

Azi ni s'a stins puterea combativă
Și nlăturată e loialitatea,
Se vând popoare în Yaltele perfide
E ceru gol, precum Eternitatea.

XI.

Indiferența a intrat în vine
Se surpă zidul aspru de redută,
Un vid moral ce chiamă barbaria
Să mprospăteze sângele în derută.

XII.

E trist să vezi înaintând declinul
Când secole ai cunoscut zenitul;
Și încă se dețin puteri întinse
Ce ar putea să înoiască mitul.

XIII.

Vor fi urmați în calea de nviere
Acei ce vor o altă libertate,
Sau vor cădea învinși de inerție
Inmormântați în marea de păcate.

I.

Ce minunată-i Coasta de Azur
Cu soarele ce se revarsă lin,
Peste clădiri, pe ape și pe maluri
Peste întinsul cerului senin.

II.

Corăbii albe lunecă pe unde
In suflete s'asterne împăcarea,
La orizont aceeași armonie
Un cer ce pare împreunat cu marea.

III.

Un cânt de pasări dă elan vieții
Și lumea curge vesel pe alei,
Pe-o bancă o fetiță își împarte
Franzela, cu un grup de porumbei.

IV.

Pe străzi vezi tineri însetați de viață
Prin parcuri trec copiii în alai,
Și trec femei cu ochii verzi ca marea
Și flori albastre în părul lor bălai.

V.

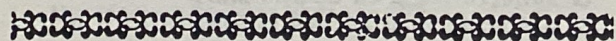
Ce jocuri de lumină și culoare
Ce univers de farmec și magie,
Pătruns de-o sete-adâncă de repaos
Ai vrea să te topești în veșnicie,

VI.

Căci tot un loc întretăiat de ape
Loc roditor, cu străluciri de vis,
A inspirat în Biblie pasagii
Și a născut eternul paradis.

VII.

Aceasta este Coasta de Azur
Tezaur scump al cadrului marin,
Un gând pios mă poartă în depărtare
Ingenunchind spre Pontul Euxin.

MIHAI EMINESCU, 1889-1989: Ovidiu Vuia

S'au scris multe cărți despre Eminescu și desigur că se vor mai scrie. Atât în limba română cât și în limbile de circulație universală. Căci Mihai Eminescu a intrat de mult în parnasul universal. Dar este și rămâne al nostru al românilor.

Doctorul Ovidiu Vuia și-a adunat în această carte studiile publicate în decursul anilor prin diferite reviste, drept omagiu marelui nostru poet, cu ocazia sărbătoririi a 100 de ani dela moartea sa. Specialist în materie, după îndelungate și amănunțite cercetări științifice, Dr. Vuia e în măsură să contrazică teoriile lansate de către George Călinescu și alți nechemaiji, că Eminescu ar fi murit răpus de sifilis. Dânsul o spune, fără teama de a fi desmășit că Mihai Eminescu nu a suferit de sifilis. ...Moartea a survenit printr-o sincopă cardiacă provocată de o intoxicație mercurială, consecința tratamentului greșit cu injecții de mercur...."

O carte interesantă din toate punctele de vedere, scrisă cu nerv și curaj, răsturnând părerile și teoriile mai vechi pe această temă. O carte ce n'ar trebui să lipsească din biblioteca nici unui Român cu dragoste de Neam și Tară. Poate fi comandată, contra costului de \$20.00 direct dela autor: Ovidiu Vuia, Glaubrecht Strasse 10,63 Giessen, West Germany).

Cele 189 de pagini ale cărții sunt împărțite în trei părți. În partea întâia, autorul se oprește și studiază amănunțit și exclusiv "Boala lui Eminescu," comparând-o cu boala altor iluștrii literați care se știe și s'a documentat că au fost răpuși de sifilis. În partea a doua, intitulată: "Eminescina," se află diferite articole și studii privind opera marelui nostru poet, dintre care demn de amintit este: "Eminescu Si forma

perfectă a poeziei." În cea de a treia parte: "Lui Eminescu," sunt adunate câteva din poeziile dedicate memoriei lui Eminescu.

Cartea, deși scrisă de un specialist în materie, se citește ușor, fiind scrisă într-o limbă românească pe înțelesul tuturor. O recomandăm tuturor cititorilor noștri, îndrăgostiți de poezia lui Mihai Eminescu.

JULIA CARÂP: "PAGINI DIN LIRICA BRAZILIANA."

Traduceri, 1989.

După cele câteva tălmăciri din lirica braziliană ale lui Ștefan Baciu și Nicolae Iancu-Păltinișanu, iată că ne este dat să ne întâlnim și să savurăm câteva excelente traduceri din marea și frumoasa literatură poetică a brazilienilor. Sunt cuprinși în această antologie poeți ca Goncalves Dias, cu acea minunată poezie, "Țara mea," Castro Alves, Olavo Bilac, Manuel Bandeira, Oswald de Andrade, Mario de Andrade, Cecilia Meireles, Vincius Morais, Carlos Drummond de Andrade și Mario Quintana, din care sunt redată cele mai multe traduceri, ceea ce ne îndeamnă a crede că este poetul favorit al traducătoarei.

Prețioase sunt notele biografice, care ne sunt puse la îndemână și ne familiarizează cu poeții antologiați.

Toate poeziile alese de autoarea acestei cărți, poate cea dintâi în limba română, sunt nespuse de simple, dar de o mare și neîntrecută frumusețe. Iată de exemplu această perlă a lui Mario Quintana; "EU DORMEAM:"

Eu dormeam și mă deșteptă
...și mă găsi într-o lume nesigură și nebună
Dar când începusem s'o înțeleg
puțin
era deja timpul să adorm din nou...

Pentru darul făcut, împărțându-ne cu acest mic florilegiu din lirica braziliană, Julia Carâp merită felicitările noastre. Dar nu numai ale noastre, ci ale tuturor iubitorilor de poezie - adevărată poezie.

Nicolae Novac

Nu ne putem permite să nu ne oprim pentru un scurt moment asupra paginilor pline de substanță literară și de grijă redacțională ale REVISTEI SCRIITORILOR ROMANI; Nr. 26--publicația anuală a "Societății Academice Române" (președinte Dr. Constantin Sporea), München, 1989.

Volumul de aproape 200 de pagini îmbrățișează în primul rând talentele din exil--începând cu o răscolitoare și profetică poezie de "Înviere" a lui Nicolae Novac și încheind cu 13 pagini "În Memoriam", dedicate celor șapte nume de talente literare plecate recent dintre noi.

Gânduri dedicate centenarului Eminescu și diferitelor aspecte din opera lui sunt prezentate cu competență de către Constantin Amariuței, Titus Bărbulescu și Nicolae Balota.

Între ceilalți dintinși contribuitori se numără Constantin Ceșianu, Sergiu Grossu, Despina Golescu Hodoș, Stefan Baci, Alexandru Mircea, S. G. Theodoru, Nicu Caranica, P. P. Stanescu, Basil Munteanu, Ion Nicola, Basil Lapadat Marcu, Stefan Manciulea, Emanuel Turczynski, Constantin Sporea.

Întreaga selecțiune este la înălțimea așteptărilor pentru toți amatorii și apreciatorii de literatură aleasă-- de multe ori întrepătrunsă de firul roșu al nostalgiei de neam și de țară.

Munca și efortul fructuos al revistei se datorește dragostei de literatură, grijei deosebite și priceperii celor trei redactori în frunte cu Constantin Sporea, Constantin Nagacevski și Mihnea Romalo.

[138]

NOTE: Buletinul CR invites its readers to submit articles & news items to its editors (either directly or via a member of the Editorial Board or CRC Executive Committee).

MUNTEANU, Stefan

MUNTEANU, Stefan. Painter, poet, film maker, book and press illustrator. Born November 4, 1926, Sighisoara, Romania. Studied graphic arts, cinematography and construction. Wrote, directed, and technically supervised animated cartoons and received several awards, notably at: 1960, Venice Festival for *Zgribulici*; 1966, International Festival of Original Films, Bergamo, Italy, for *Dimensions*; 1972, International Festival, Trieste, for *Vade Mecum*. In 1968, first one-person show of drawings in Bucharest, followed by six others in the United States. In 1972, left Romania and settled in the United States in 1973. Nineteen original films (see list). Illustrated fourteen books, ten of his own poems. Contributed to the following Romanian language reviews in the West: *Mele* poetry review, Hawaii; *Apozitia*, Munich. Founded, illustrated and directed the review *Micron*, Los Angeles. His works are in Romania, France, the United States, Canada, Great Britain, West Germany, Sweden, Greece, Italy, etc. Lives and works in Los Angeles, U.S.A.

Critical Survey. Stefan Munteanu's work reveals the fantastic side of reality. His point of departure is always a real image - a landscape, the memory of the Bucovina monasteries, a scene in a park - which leads us to discover the hidden face of things, the dream which is present in each of life's elements.

Gaston Bachelard wrote: "Reality can emerge from dreaming and the dream is a reality. The universe can find its reflexion in human dreams". Stefan Munteanu's work transforms these words into images. His lines are simple, summary, dashed-off with a light pen. Their vibrating force enlivens his forms. Light, shadow, movement, anticipation, the grace of dance, nostalgic memory, are evoked in the interplay of lines, the shimmering or vivid contours, in the lacy branches forming a transparent curtain in front of the silhouette of an old Transylvanian church.

Three elements make up the recurring leit-motif of his Surrealist drawing: the eye which appears like presence from another world, animated trees expressing human feeling, and the interpenetration of planes signifying the coexistence of several realities.

"My compositions introduce a dream-reality osmosis into a common landscape", says the artist. "My exhibitions have shown abstract, surrealist and figurative images, landscapes and illustrations. The illustrations of my own poems try to achieve a lyrical expression other than that of the texts. They provide a sort of counterpoint to the poems, while maintaining the poetic atmosphere".

This dream-reality duality, which in fact creates a fundamental unity in Stefan Munteanu's work, also defines his original films. "In *Terra*, the antithesis of two forms in perpetual metamorphosis stimulates an exchange between

The Sighisoara Tower.
1983, drawing

ideas and plastic expression", explains Stefan Munteanu. "In *Adventures of a Point*, the figurative element is suggested by a play of symbols with dramatic functions. In the film *Pe un picior de plai* (*On a Mountain Pasture in Bloom*), metaphor both unites and separates allegorical compositions on a musical paraphrase".

In Stefan Munteanu's multilateral work, the coexistence of opposites, taken as one of the laws of life and the world, manifests itself poetically. For all of his artistic activity is dedicated to poetry, which brings reality and dreams together in perfect human oneness. It is through his poetic vocation, the inner balance determined by his conception of the world, that the Romanian identity of his art is asserted.

Bibliography. Illustrations for his own books of poems: *Violet Snows*. *The Post Box*. *London Fog*. *Threshold*. *Evening Vacation*. *Tales in Millimeter*. *The Military School*. *Armor*. *Syntax of Air*. *I beg to Differ*. Illustrations for other books: *Neimplitiniri*, Mira Simian. *Prăful de pe ȋoba*, Stefan Baciu. *Poems*, M.G. Lausch. *Poems*, Mihail Eminescu.

One-person shows. 1968 - Bucharest. 1973 - Livonia. 1974 - Oakland. 1975 - San Francisco. 1978 - Los Angeles. 1980 - Malibu. 1984 - Laguna Beach, California.

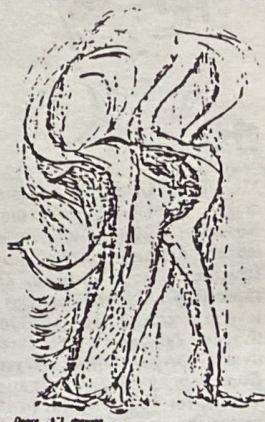
Original films. *Little Hidden Houses*. *Zgribulici*. *Electronicus*. *Adventures of a Point*. *Terra*. *On a Mountain Pasture in Bloom* (*Pe un picior de plai*). *Boy and Coal*. *Miss Witch*. *Dimensions*. *Mirage*. *Patricia and Someone Else*. *Adventure in Blue*. *The Invisible Elephant*. *I Dreamed of Wings*. *Asteroid*. *Vade Mecum*. *The Invention*. *The Innocents*. *Time-Space*.

I.J.

Casa Română & Capela exprimă calde mulțumiri pentru seria de desene primite recent de la D-na Maria Munteanu și apreciază cu grațitudine gestul de atenție.

În pagina de mai sus se oglindesc, în mod succint, câteva date biografice și o selecțiune din publicațiile și creațiunile artistice ale lui Stefan Munteanu.

Buletinul CR a socotit nimerit să reproducă această pagină care-l onorează pe Ștefan Munteanu și ni-l apropie mai mult.

TĂLMĂCIRI
din LIRICA
UNIVERSALĂ

SHELLEY
(1792-1822)

Portrait by Amelia Curran
National Portrait Gallery, London
Percy Bysshe Shelley

Ca adept al concepției dualiste despre lume, Shelley vede cum se înfruntă două forțe opuse: binele și răul, iubirea și ura, libertatea și tirania. Ca și Byron, el a urât despotismul și a luptat pentru libertate. Dar în timp ce Byron, ca adept al pesimismului, s'a îndoit adesea de posibilitatea unei schimbări în lume, Shelley a nutrit convingerea că nimic nu durează la infinit, că e veșnică pe lume doar schimbarea: "Naught can endure but Mutability." În lupta dintre cele două forțe opuse, triumfă, după concepția lui Shelley, binele, iubirea, libertatea.

Percy Bysshe Shelley, care avea să fie unul din cei mai de seamă poeți ai Angliei, se trage dintr-o familie aristocratică din comitatul Sussex. A învățat la Colegiul din Eton, școala preferată a nobilimii britanice, iar după aceea s'a înscris la Universitatea din Oxford, pe care a trebuit să o părăsească, înainte de a-și termina studiile.

Părăsind Oxfordul, Shelley pleacă la Londra. O cunoaște aici pe Harriet Westbrook, o tânără fată de condiție modestă, care i se plângea, ori de câte ori o întâlnea, că este o victimă a tiraniei tatălui ei. Ca să o ajute, Shelley o răpește, o duce în Scoția și o face soția sa.

După o scurtă sedere în Regiunea Lacurilor, unde încearcă să intre în legătură cu reprezentanții primei școli romantice engleze, Shelley, dornic de a contribui la emanciparea irlandezilor, pleacă la Dublin ca să facă agitație. El difuzează manifeste, ține discursuri, îndeamnă poporul să lupte împotriva. Actului de unire a Irlandei cu Anglia, dar fără succes.

În urma eșecului său politic, Shelley se stabilește în Țara Galilor și se decide să se consacre creației. Se bucura acum de mare popularitate *LES RUINES*, o carte a lui Volney care prezicea prăbușirea tiraniilor și instaurarea unei societăți mai drepte. Sub influența cărții lui Volney, Shelley compune *QUEEN MAB* (Crăiasa Zânelor), primul în ordine cronologică dintre poemele sale antidespotice.

Între timp, menajul lui Shelley intră în criză. Incompatibilități de educație și de caracter fac imposibilă viața în comun. În 1814, se produce despărțirea. Harriet, așa cum avea să procedeze Lady Byron, își ia fetița și se înapoiază la părinți. Puțin după aceea, ca aduce pe lume un băiat, cel de al doilea copil al lui Shelley.

Rămânând singur, Shelley caută să se consoleze la Londra. În casa lui William Godwin, o cunoaște pe Mary, fiica filosofului, cu care se împrietenește. Fire independentă, lipsită de prejudecăți, Mary Godwin îl însoțește pe Shelley într-o călătorie în Elveția.

După ce se înapoiază în patrie, Shelley se instalează într-un modest apartament din Londra. Dar, din cauza șicanelor creditorilor, se transferă în curând într-un sat din apropierea Pădurii Windsor. De aici, face o excursie cu barca până la izvoarele Tamisei. Contemplând spectacolul măreț al naturii, meditănd cu privire la destinul său, Shelley se decide să aștearnă pe hârtie ceea ce vede și gândește. După ce se înapoiază la reședința sa, el scrie poemul "Alastor", cu care inaugurează ciclul confesiunilor sale autobiografice.

În Mai 1816, însoțit de Mary Godwin, Shelley face o nouă călătorie în țara lui Jean-Jacques Rousseau. Il întâlnește acum pe Byron, care se afla la începutul exilului său. Cei doi poeți se vedeau pentru prima oară. Deosebiți prin arta și temperamentul lor ei se simt însă reciproc atrași prin ura comună față de tiranie și dragostea de libertate. Se încheagă astfel între Byron și Shelley una din cele mai trainice prietenii.

Aflându-se din nou în Anglia, Shelley pregătește *THE REVOLT OF ISLAM* (Răscoala Islamului), cel de al doilea poem antidespotic. Tema

visului pe care o întâlnim la Coleridge, Keats, Novalis, Eichendorff, Kleist, Hugo și alți romantici, apare și în acest poem. Visul despre lupta aeriană dintre un vultur și un șarpe, plasat la începutul poemului, anticipează, în termeni alegorici, lupta dintre bine și rău. După Shelley, vulturul, pasărea lui Zeus, simbolizează tirania, principiul răului iar șarpele care este o formă a lui Satan, reprezintă binele.

Devenind văduv în urma sinuciderii soției sale, Shelley legalizează unirea cu Mary Godwin și se decide să crească copiii rezultați din prima căsătorie. Dar, din ordinul Lordului-Cancelar Eldor, poetul este declarat nedemn de a exercita obligațiile sale de tată. În aceste momente nefericite ale vieții sale, Shelley își găsește consolarea în societatea lui Leigh Hunt, pe care îl vizitează la reședința sa de la Hampstead. Il întâlnește aici pe John Keats, cu care încearcă să se împrietenească. O apropiere între cei doi tineri poeți este însă irealizabilă. Îi separă originea socială, situația materială și, mai ales, orientarea literară. În timp ce Shelley subordona arta țărilor sale politice, Keats plasa pe primul plan frumosul. Pentru autorul lui *EUDYMION*, frumusețea este o bucurie eternă: "A thing of beauty is a joy forever."

La 18 Martie 1818, luând hotărârea de a se expatria, Shelley pleacă în Italia, țara preferată a romanticilor, unde avea să scrie marile sale capodopere. Fire nomadă, el se mută mereu dintr-un oraș în altul, purtând cu sine manuscrisele.

Pentru a da o nouă interpretare unei legende care l-a inspirat cândva pe Eschil, Shelley scrie *PROMETHEUS UNBOUND* (Prometeu descătușat), capodopera sa dramatică, bazată pe contrastul dintre Titan și Zeus.

În cronicile romane pe care le studiază în această perioadă, Shelley citește, printre altele, despre Beatrice Cenci, o tânără aristocrată italiană care a fost sedusă de propriul ei tată, și, revoltat de cruzimea Contelui, se decide să-i consacre una din operele sale. Ia astfel naștere *THE CENCI*

(Familia Cenci), o dramă care își derivă substanța din secolul al XVI-lea, un secol al strălucirii geniului și al spiritului uman, dar și al injustiției și al cruzimii. Aristocrația italiană din această epocă l-a dat pe Conte Cenci, care apare ca un tiran, în timp ce Beatrice, care, din cauza umilințelor îndurate, pune la cale asasinarea tatălui ei este victima care se răsurătește împotriva despotului. Căci, în aceste condiții, unde legile firii au fost violate, nu mai avem de a face cu tată și fiică, ci cu asuprit și asupritor.

După ce a trăit la Roma, Florența și în alte orașe italiene, Shelley se mută în 1820 la Piza, care devine principala reședință a ultimilor săi ani. Se îndrăgosteste acum de Emilia Viviani, o tânără contesă din acel oraș pe care o vizitează la mănăstirea unde a fost trimisă de tatăl ei și trebuia să aștepte până când se va găsi un bărbat care să o ceară în căsătorie, fără a avea pretenție la dotă. Sub influența tinerei pisane, Shelley compune EPIPSYCHIDION, una din capodoperele lirice erotice.

Din scrisorile pe care le primește din Anglia, Shelley află de boala lui Keats și pentru a veni în ajutorul nefericitului poet, îl invită la Pisa, ca să se bucure de clima dulce de aici. Dar Keats pleacă la Roma. Instalându-se într-un mic apartament din Piazza di Spagna, el duce aici, cum spunea cu melancolie, o existență postumă. Distrus de tuberculoză, Keats moare, înainte de a împlini vârsta de douăzeci și șase de ani. Pentru a aduce un omagiu confratelui său literar, Shelley scrie ADONAI, cea mai sfâșietoare elegie compusă de un poet la moartea altui poet.

În cercul pe care îl frecventează, Shelley cunoaște pe Prințul Alexandru Mavrocordat, un patriot grec care fugise din țara sa, ca să scape de asuprirea otomană, și se pregătea pentru înlăturarea tiraniei. La 1 Aprilie 1821, Mavrocordat îi prezintă lui Shelley textul proclamației lui Ipsilanti cu privire la începutul luptei de eliberare a Greciei. Sub influența evenimentelor din Sudul peninsulei balcanice, Shelley compune drama HELLAS, utima dintre marile sale opere.

Ca să poată lucra în liniște, Shelley se stabilește în cele din urmă într-o casă solitară din golful la Spezia. Inapoiindu-se de la Montenero, unde a avut o consfătuire cu Byron și Leigh Hunt, Shelley este surprins de furtună. Ambarcația sa se cufundă. Câteva zile mai târziu, trupul neînsuflețit al poetului, adus de valuri, a fost găsit pe plajă, lângă Viareggio. Neputând să fie transportat mai departe, din cauza legilor severe ale carantinei, a fost incinerat. A ars totul, afară de inimă. Introdusă într-o urnă împreună cu cenușa, a fost dusă la Roma și înhumată în cimitirul protestant, nu departe de mormântul lui Keats.

ILIE RACOVEANU

La o clocârlie

Salut, zeiță a cântării! Căci pasăre nu poți să fii
Tu, care plină de simțire
Prin viersu-ți măestrit din fire,
Reverși din bolțile tăriei așa voioase melodii.

Intocmai unui nor de pară mai sus și tot mai sus te-avânți
Și'n adâncimile albastre
Răsuni de-asupra lumii noastre,
Și tot cântând tu urci întruna, precum urcând întruna cânti.

În slava soarelui ce-apune scăldat în valuri aurii,
Te legeni tu, fermecătoare,
Bătând cu drag din aripioare,
Asemeni unei ideale, nețărnite bucurii.

Plutind prin purpura năserării, te perzi și nu te mai zărim,
Cum pierd steaua când o'nghite
Lumina zilei strălucite,
Dar eu ți-aud, ca și înainte, recitatorul tău sublim,

Precum în amijit de ziuă luceafărul ne-apare şters,
 Şi'n depărtata-i scânteire,
 Deşi se stinge din vedere,
 Ne urmăreşte mai departe urmându-şi calea'n univers:

Tot astfel cântecele tale triumfă pe pământ şi'n cer,
 Precum din norul ce-o ascunde
 Lumina lumii bland pătrunde
 Şi'nşeninează firmamentul în noaptea plină de mister.

Cu ce-aş putea să te asemăn? Nu plouă norii aurii
 Când râde curcubeu'n zare,
 Mai vesele mărgăritare
 Ca ploaia trilurilor tale armonioase şi sglobii!

Precum în lumea-i ideală poetul cântă solitar;
 Smulgând superbe-accente lirii
 Sădeşte'n sânul omenirii
 Fiori de temeri şi speranţe de cari ea nici n'avea habar;

Precum o nobilă fecioară, în turnul vechiului palat,
 Vrajită de iubirea-i castă,
 Işi cântă dorul la fereastră,
 În ceasuri de singurătate, visând sub cerul înstelat;

Precum un licurici spre seară, când roua proaspătă-a căzut,
 Cu licăritul lui electric,
 Atrage ochii'n întuneric,
 Dar, adumbrit de flori şi ierburi, rămâne totuşi nevăzut;

Precum în adieri uşoare, un trandafir imbobocit
 S'alintă, risipind pe drumuri
 Ameţitoarele-i parfumuri
 Încât, rotindu-se'mprejuru-i, tâlharul sboară buimăcit,

Nici ropotul primăvăratec pe dâmburi verzi curgând pârâu,
 Nici frunzele foşnind viaie
 Inviorate după ploaie
 Nimic nu-i falnic şi sburdalnic şi limpede ca versul tău.

Ce tainice simţiri te'nspiră, o! pasăre sau heruvim,
 Cântăm noi vinul şi iubirea,
 Dar unde este fericirea
 Dumnezeuştilor avânturi ce ne cuprind, când te-auzim!

Cântările de biruinţă şi corul nostru nupţial
 Pe lângă imnurile tale
 Sunt cântece pustiu şi goale:
 Simţim în cântecele noastre un nu-ştiu-ce lipsind fatal.

Ci spune-mi de unde-şi ia isvorul şi sborul glasul tău divin?
 Din care cer? Din care valuri?
 Fâneţe, câmpuri, văi sau dealuri?
 Ce dragoste de tine însăţi? Ce neştiinţă de-orice chin?

Căci în eternă veselie tu viaţa toată o petreci,
 Nici umbra grijii'nţunecate
 În veci asupră-ţi nu s'abate:
 Iubeşti, dar patima iubirii nu poţi să o cunoşti în veci!

Avea sau visând, tu, poate, vezi altă lume decât noi,
 Cunoşti secretul morţii poate,
 Şi le pricepi mai bine toate--
 Cum ai cânta alminteri oare aşa de clar şi de vioi!

Noi iscodim trecutul searbăd ori viitorul îndoios
 Şi'n viaţa noastră-atât de tristă
 Răvnim mereu ce nu există,
 Şi cel mai dulce cânt al nostru e plânsul cel mai dureros.

Şi chiar de-am fi străini de rele, de-am rămânea de-apururi prunci,
 Şi'n veci cu lacrimi durerea
 Să nu ne'ntunece vederea--
 Socot că n'am putea cuprinde norocul tău--ah, nici atunci!

Poetul s'ar cădea să pună pe arta ta mai mare preţ
 Ca'n tot ce-a grămădit de veacuri
 Gândirea omenească'n bracuri--
 O cântăreţ, ce-ascuns în ceruri măsoară pământul cu dispret.

Dă-mi mie numai jumătate din toată veselia ta,
 Şi-un imn măreţ, în toată slava,
 Atunci din pieptu mi răsună-va,
 Atunci, cum eu te-ascult acum, pământu'nşăntreg m'ar asculta!

Către Noapte

Coboară grăbită pe mare în apus,
O noapte măreață!
Din peștera unde, cât soarele-i sus,
Ascunsă în valuri de ceață,
Petreci solitară, urzind la fuiorul
Atător destinuri,
In care odihnă și farmec ne dai
Sau lacrimi și chinuri,
O noapte temută și dragă, răsai,
Ia-ți repede sborul!

Infășură-ți trupul în haină de fum,
Stropită cu stele,
Și-ai zilei ochi limpezi sărută-i acum,
Orbește-i cu pletele-ți grele;
Alunecă în urmă cu pasul ușor
Pe-a mărilor unde,
Și în casa celui bogat și sărac
Oriunde pătrunde,
Atinge-le toate cu firul de mac...
O vino tu mult așteptată cu dor!

În zori când văzut-am lumina în sus
Pe culmi dând năvală,
Am plâns după tine; când roua s'a dus
Și-amiaza cu grea zăpușeală
Și a întins orbitoare căzând pe grădine
Și ziua trudită,
Stând gata s'adoarmă sub cerul senin,
Via plictisită,
Urită de toți ca un oaspe străin,
Am plâns după tine.

(Din D. Anghel și Șt. O. Iosif)

ENGLISH SECTION

FACTS & VALUES IN EASTERN EUROPE--REVISITED THE CASE OF ROMANIA

Prepared for Presentation at
The Western Slavic Assoc. Annual Conference
Tucson, Arizona - March 29-31, 1990

Ilie J. Smultea, Ph.D., J.L.D.
Humboldt State Univ.

The rapid change in Eastern Europe has created a state of political flux caused by the demise of the dominant communist party and has opened unexpected opportunity for latent political, economic and religious forces in society. The pace of change from a monistic one-party rule to a pluralistic basis of government appears to be the order of the day, though different for each one of the six former soviet satellites. At the head of the reformist movement is Poland, followed closely by Hungary, East Germany, Czechoslovakia, Bulgaria and Romania as a late joiner.

¹For the pluralistic view, "...associations spring spontaneously from the free play of human activity..... They are to be regarded as coordinate with one another. No association can be accorded a special prerogative of superiority over the rest. Men reach out for ends in the plural, not for one end in

A common characteristic of the reformist movement has been mass demonstrations with hundreds of thousands filling up the squares and streets of large cities, carrying signs asking an end to communist rule, free elections and democratic government. In the face of this avalanche, "the aristocrats of the communist order and its official class of ²priests are renouncing their feudal privileges."

The revolutionary upheaval in the area--known to be the "buffer zone" and of vital interest to the Soviet Union's strategic security--has captured the attention of world public opinion. The headlines of the U. S. press and all other communication media, seized from the ripples sent across the Atlantic Ocean, are taking the events from remote and often little-known countries in Eastern Europe into American homes. It has become a learning opportunity for many to locate the capitals of countries previously believed to be part of the U. S. S. R.

The surprising "revolutionary" phenomenon is raising many questions in the minds of authoritative

the singular; and as their purposes are plural, the structure of society must be likewise.... Spontaneity, freedom, variety, autonomy are considered the cardinal virtues of groups and group action." The monistic argument is that "To unify society, it is not enough for people to feel that they belong together. The sentiment must be fortified with organization that establishes orderly and harmonious relations between groups by institutional procedures." However, if the insistence for unity is too excessive, groups "other than the supreme unifying agency, will lose meaning, character and identity to the imposition of uniformity" (Leslie Lipson, *THE GREAT ISSUES OF POLITICS*, U.C.-Berkeley, 1976, p. 155).

²Walter Russell Mead, "The United States and the New Europe," *WORLD POLICY JOURNAL*, Winter 1989-90, pp. 35-70 (p. 36).

scholars and students of comparative government, international relations, and political theorists. A fundamental question is about the nature of the enfolding phenomenon. (I also had some hesitations using the qualificative "revolutionary.") In his chapter on the concept of revolution, John Dunn's criterion for describing the French Revolution comes close to the ongoing events in Eastern Europe: "...The unexpected collapse of an absolutist political order of some longevity in the face of the angry political energy of its subjects."¹

The object of this paper is to select some of the hypothetical questions and answers related to the present state of affairs in Eastern Europe that tend to escape the normal sphere of theoretical assumptions.

The first assumption was that vital soviet interest in controlling this "buffer zone"--as repeatedly demonstrated in the course of 45 years of hegemony²--and the uninterrupted dominant role of

¹"Revolution" in Terrence Ball, et als, eds., *POLITICAL INNOVATION AND CONCEPTUAL CHANGE*, Cambridge Univ. Press, 1989, pp. 333-356 (p. 334). While recognizing that "revolution" is a "highly emotive concept," John Dunn points out that modern conceptions consider several ideas as components of it: "destruction of old political, social and economic orders and creation of new ones" (p. 334). A few pages later he adds more consistency to his definition: "The destruction of an old regime and the construction of a new social and economic order with a state power effectively capable of protecting this is certainly a sufficient condition for a revolution" (pp. 348 and 351).

In her book *ON REVOLUTION* (Viking, 1965), Hannah Arendt argues that when the government has become "the privilege of the few...the people must either sink in the lethargy...oppose resistance or even choose the power of revolution" (p. 240).

²The prompt and massive intervention of divisions of soviet tanks to crush the uprising in East Germany (June, 1953), in Hungary (Oct., 1956) and to quench the Prague Spring in Czechoslovakia

communist parties have become so entrenched in the East European society that any change to the contrary would appear unrealistic. Especially the young generation, the argument goes on, not knowing anything else, will accept the system as a matter of fact. It was a powerful argument very few dared to challenge.¹

The overriding factor in the equation was the existence of a dominant unchallenging regional power and the presence of a ruling party accepting Soviet hegemony and having gained tacit national acquiescence. This description comes close to what sociologists would call "social equilibrium."²

If we accept the concept of social equilibrium, in light of the events of mid-December, 1989, in Romania, we have to qualify it as temporary and precarious. The conditions for the future uprising were there twenty years ago but in a latent state and less widespread. In other words, fewer people

Crowds celebrate the revolution in Bucharest. The ideals of freedom, light or a must be respected

(Aug. 1968)--not to mention the several occasions of forceful pressure in Poland (1956, 1970, 1980) to stop the popular "Solidarity" movement.

¹ A strong argument for the decisive role played by the Communist Party of Romania in reconciling society with marxist-leninist principles was Kenneth Jowitt's *REVOLUTIONARY BREAKTHROUGHS AND NATIONAL DEVELOPMENT: THE CASE OF ROMANIA, 1944-65*. U. C.-Berkeley Press, 1971. The week of Dec. 17-22 of last year seems to have wiped out that idea.

² In light of the recent violent confrontation between the force of repression and the rebelling mass in Romania, there were many additional, not-quite-obvious variables that had to be considered by the author in 1971. The break-through was really the end of the process by which the small communist minority of 1945 had put to rest the overwhelming majority of Romanian pluralistic society. The brutal transition, however, had inflicted deep wounds that were still bleeding in December, 1989.

were "self-conscious and self-confident" in 1971 than by the end of 1989.¹

A quite different interpretation of the state of mind of Romanian society was described by David Funderburk in his revealing book, published in 1987.² To him the real Romania was reflected in the voices of opposition to the Marxist-Leninist regime of Bucharest. "...As long this occurs, Romania's meaningful religious and cultural heritage will not perish." The great concern of Ambassador Funderburk for the Bucharest regime's disregard of human rights proved to be fully justified. The overthrow of President Nicolae Ceaușescu in December, 1989, began in Timișoara with the brutal attempt by the secret police to silence Laszlo Tokes, a protestant minister whose sermons were critical of the regime's disrespect for religious freedom. The timing for action by some two hundred parishioners to defend their pastor from forcible deportation away from his flock was well chosen. The people of Timișoara--students, workers intelligentsia--joined in with enthusiasm and determination in the night of December 16/17 1989, which marked the beginning of the Romanian Revolution and the end of Ceaușescu's unglorious rule. The Tokes cause was the spark that lit the flame that engulfed the entire country and within one week Nicolae Ceaușescu lost his tyrannical grip on power. The state of mind was ripe and ready, and the spark could have been ignited anywhere in Romania. The best proof of this was the spread of

¹ Lipson, *GREAT ISSUES*, p. 228: The author observes that "the masses are no longer the passive spectators they once were. In the course of the past century they have grown increasingly self-conscious and self-confident.... Twentieth-century politics is the politics of mass action. Governments can rely no more on the passivity of subjects; they must be prepared for the activity of citizens."

² *PINSTRIPES AND REDS*, Washington, D. C.: Selous Foundation Press, 1987. The author, American Ambassador to Romania (1981-85), spent several years in Romania doing doctoral research work on the country's history and society in the 1970's. He writes about "the other Romania" represented by "courageous individuals in opposition to the regime."

³ Ibid. David Funderburk resigned his ambassadorial position in 1985 in protest to the unjustified U. S. official friendly policy toward Nicolae Ceaușescu's regime.

the revolutionary volcano to other cities throughout Romania practically within hours.

Jowitt and Funderburk seem to draw their conclusions from two different sets of variables, coexistent in the society of the country they are investigating. For the former, the levers of power--external and internal--appeared to prevail. The component variables of ideology, communist party, central economic planning, democratic centralism--complemented with a well-established bureaucracy (via "nomenclatura") offered satisfactory elements for a political paradigm of socio-economic development leading toward the end-goal of a "socialist society." As long as the tenets of power in Romania were related to the marxist-leninist doctrine, there was nothing to fear from the superpower in Moscow. According to his conclusions the communist regime of Bucharest had successfully harnessed human forces and resources in the process of pursuing the achievement of socialist goals. In his own words the regime of Bucharest had successfully reached a "revolutionary breakthrough."

However, some twenty years later a younger observer who, like Kenneth Jowitt, spent several years of studies in direct contact with the people of Romania, whose language he spoke, underlines some missing links in the previous "breakthrough" paradigm and presents them as decisive in the system of values likely to determine the long-range historical course to be followed by the Romanian people. Are the component elements in Funderburk's paradigm reflecting a model with wider socio-political application, or is it to be understood as limited to the one country under scrutiny? The author does not claim to have created a model of study with wider criteria for comparative

¹Funderburk makes no direct reference to Jowitt's conclusions on the political realities of Romania. However, his criticism of Ceausescu's regime and the latter's course of action opposite to the ideals and aspirations of the Romanian people--whether scientifically or intuitively determined, proved closer to the truth in the turbulent events of December, 1989, in Romania.

political studies. Funderburk is obviously aware of the limitations of such pretenses in time and socio-political environments. Under the circumstances, one feels free to draw whatever conclusions one considers appropriate.

Owing to the fact that in 1971 at a younger stage of Ceausescu's ruling over Romania and also an earlier and more daring period of scholarly pursuit in the distinguished political career of Professor Jowitt, one is inclined to look for a way of reconciliation of the two views. The search for an eclectic compromise leads us to a comprehensive, yet erudite, study of "politics and paradigms" by Andrew Janos. In the concluding part of his work, professor Janos tells us that the two paradigms--structural and ²cultural--are complementary, not contradictory.

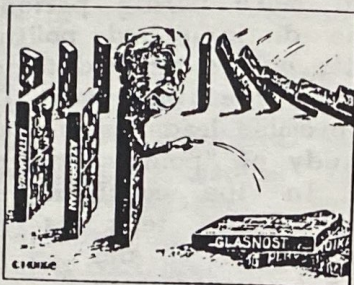
Since the East-European area is made up of a cluster of countries at different levels of socio-economic development and the economic factor looms large in the motivation for seeking change, it seems appropriate to ask ourselves whether the level of economic deprivation could be used as a criterion to explain the order in which the six former satellites engaged in action for political transformation. In spite of the general condition of recent economic stagnation for all of them, there are obvious standard indicators pointing out wide discrepancies in the conditions of life--from the relatively satisfactory food and energy situation in East Germany, Hungary and Czechoslovakia, to a bearable one in Poland and Bulgaria and to the deplorable one in Romania.³ Chronologically

¹POLITICS AND PARADIGMS--CHANGING THEORIES OF CHANGE IN SOCIAL SCIENCE, Stanford Univ. Press, 1986.

²IBID., p. 153

³When Ceausescu's government renounced the MFN-status with the U. S. and embarked upon a single-minded effort to pay off the \$10 bil. national debt, the people of Romania were practically

speaking the movement for change did not start in the country with the lowest standard of living or in the one with the highest. It began rather with Poland, a country in the middle. Romania, with an alarmingly low standard of living--thus with the strongest economic motive to rebel--was the last, though not the least, to join the crowd.

APRIL 1, 1990 / NATIONAL REVIEW 35

It seems reasonable to conclude that the economic-material factor was not the tone-giver in the process of emancipation from Soviet-Russian hegemony and of separation from marxism-leninism. This, however, should not be interpreted exclusively. The economic factor has carried an

subjected to a regime of starvation--especially older people and newly born infants. They were held in inadequately heated hospitals where the rate of infant mortality was kept secret.

¹To the "last"- should be added "-not-the-least" qualificative for Romania, where a violent confrontation was unavoidable and the reward for the tragic bloodshed was just another crypto-communist regime called "National Salvation Front" made up out of a marxist-trained team seeking to tone down the thundering national and international effect of the courageous young generation who rose spontaneously and selflessly to end not only Ceausescu's oppressive rule but the entire marxist-lenist system which had created him.

important weight in the multiple regional and national causes of discontent. For one, it has been publicly manifest in the long and often unrewarding shopping lines as well as in the sad and tired-looking faces of people exhausted by the futility of their daily exercise.

Before focusing on the Romanian scene of transformation, the difference should be stressed between the prime-reformist mover in the U.S.S.R. on the one hand and the East European countries, on the other. In the former, the process of transformation has been from above; in the latter, from below. This has required a slightly different emphasis on the area of reforms. Mikhael Gorbachev, the prime mover for change in the U.S.S.R. was the head of the Soviet communist party and of the state of the U. S. S. R. He could hardly be expected to dismiss himself by changing the political covenant which raised him to that position--even if he knew the system needed change. So, Secretary General Gorbachev invented "perestroika" that opened the gate to economic restructuring and "glasnost," the path to openness, freedom of speech and the multiple choice of candidates for political office. In fact, glasnost and perestroika were in direct contradiction with the marxist-leninist principles of "democratic centralism" and the centrally planned economy. However, the last nail in the coffin of Russian communism was driven by Gorbachev with the abolition of Art. 6 of the 1976 U. S. S. R. Constitution, in early 1990. In all other East European "satellites," mass demonstrations raised the fundamental question of legitimacy of the communist regimes and insisted on urgent and unconditional political change: the dissolution of ruling communist parties and the scrutiny of their leaders' records.

¹Erich Honeker of the GDR, Tudor Zhivkov of the People's Republic of Bulgaria, and Gustav Husak of the Czechoslovak Socialist Republic were arrested and subjected to trial procedures; Janos Kadar of the Hungarian People's Republic died the

While the farewell gate from marxism-leninism appears to be a common one for the U. S. S. R. and all members of the former "Soviet Bloc," the road to democracy seems to be different for every one of them.¹ This leads me to focus on some considerations regarding the scene of transformation in Romania.

As pointed out earlier, the only violent confrontation and bloodshed in the process of change occurred in Romania. Why?

The answer to this question can be given in terms of short- and long-range reasons. The immediate reason was the low quality of life under the Romanian Communist Party led by Nicolae Ceaușescu. In the twenty-four years of Stalinist-type rule, Ceaușescu had encouraged the practice of a personality cult about himself. He strongly believed that he was destined to create a "new man" and a "socialist society" in Romania based on marxist-leninist doctrine. When Mikhael Gorbachev launched "glasnost" and "perestroika" and the reformist movement began in the other East European countries, Ceaușescu condemned the "heretical" course and remained intransigent. In the meantime the economic situation in Romania kept deteriorating, reaching the lowest level in the region. Romania's record on human rights revealed flagrant violations--especially in regard to freedom

day the Hungarian Parliament voted unanimously to rehabilitate Imre Nagy (tried and executed [1958] under Kadar's regime); Nicolae Ceaușescu and his wife Elena were tried for genocide and executed on Dec. 25, 1989.

¹ Ian F. Triska & Paul M. Cocks, eds, *POLITICAL DEVELOPMENT IN EASTERN EUROPE*, Praeger, 1977. In the introductory chapter, Ian Triska suggests that "diversity rather than unity" is the characteristic of the countries in that area, p. xxiii.

of worship, freedom of the press and of speech.¹ In spite of his unanimous re-election as general secretary at the November, 1989, C.P.R. Congress, public opinion in the country was fully aware of the sweeping changes in the surrounding countries and waiting for a propitious occasion to join in the domino game. The human rights cause of Laszlo Tokes, a protestant minister threatened to be deported from his parish in Timisoara because of his critical remarks about Ceaușescu's regime, was the starting point of the revolutionary upheaval on December 16/17 1989 and engulfed the entire country. The last major battle took place in Bucharest, where on December 22 young students and angry workers interrupted Ceaușescu's discourse with unprecedented shouts of "Down with Tyranny!" and were viciously² fired on by security police units ("Securitate").

The long-range reasons stem from a combination of geo-political, cultural and historical factors and are deep-seated in the hearts and minds of all Romanians. First and foremost is the rape of Bessarabia, a Romanian province between the Prut and Dniestre rivers after the Russo-Turkish war

¹The few who dared to write open letters of protest were harassed, placed under house arrest, tried and sentenced to prison and/or deported: Doina Cornea, a French professor at the University of Cluj-Napoca; Ion Petrescu, a well-known poet from Jassy; among the six dissenting high-ranking Party members who wrote a critical letter to Ceaușescu--just prior to the XIVth party congress in 1989 were Silviu Brucan and Cornelia Manescu. The former served as ideological adviser to Ceaușescu for many years and is most controversial as a member of the present National Salvation Front.

²The number of casualties has not been fully determined yet; it is believed to have been several hundred. Three days later Nicolae Ceaușescu and his wife Elena were tried and executed by a firing squad.

of 1806-1812.¹ The southern portion of Bessarabia was restored to Romania (Moldavia) after The Crimean War (1853-56); however, Tsar Alexander II insisted on having it back at the Congress of Berlin (1878), in spite of the fact that the Romanian Army fought decisively with the Russians to defeat the Turks in 1877-1878.² After World War I Bessarabia was integrally returned to Romania on the basis of the Wilsonian principle of national self-determination. However, the province fell victim to Soviet-Russian expansionist greed again in 1940, after the Molotov-Ribbentrop Non-Aggression Pact of Aug.

¹See Anton Crihan, ROMANIAN RIGHTS TO BESSARABIA ACCORDING TO CERTAIN RUSSIAN SOURCES, (transl. from Romanian by Ilie J. Smultea & Eugen Teodorescu), Humboldt State Univ. Press, 1986.

²Public opinion was outraged by the ingratitude and greediness of the Tsar, who claimed he had sworn on the grave of his father to take back Bessarabia. Mihai Eminescu, the great Romanian poet, wrote a very strong article in his publication TIMPUL (1878) criticizing Russia: "They [the Russians] are driven by a phanatical instinct.... By force they can turn the whole of Europe to ashes. However, out of their millions there will never be a Raphael, a Beethoven, a Kant...." The historian D. Xenopol (at about the same time) regarded the 1878 rape of Bessarabia as more grave than the one of 1812 because then she violated international law while this time (1878) "she walked on the obligation of gratitude...."

1939.¹ Essential to retain is that the Romanians have never forgotten their three million Romanian-speaking brothers in Bessarabia, who are striving to survive culturally while awaiting the day to rejoin their mother country. To Soviet Russia, Bessarabia represents just a piece in her huge geo-political puzzle.

The second reason is the absence of cultural affinity with the East. From the very beginning of her cultural identity, Romania has found friendship, understanding, learning institutions and a shared common descendance in the romance language-speaking group of countries to the West--especially France. French language was more accessible to Romanian students and J. J. Rousseau's political philosophy and "liberté, égalité, fraternité" of the French Revolution had an almost mythical impact on the minds of Romanian intellectuals in search of democracy.

The Latin background of the Romanian language and ethnicity² was revealed by a pleiad of scholars known as "the Transylvanian School" (Școala

¹To recapture the lost province was the main reason for Romania's joining the Axis powers when Germany attacked the Soviet Union in June, 1941. And so, Bessarabia became part of Romania again for about three years--only to be taken away by the U.S. S. R. in August 1944.

²Undeniable historical documentation has shown the Romanian people to be descendents of the intermarriage of Roman columns with the native Dacians following the conquest by the Romans of the Carpatho-Danubian territories inhabited by Dacians. A branch of the large Thracian people mentioned by the Greek historian Herodotus, the Dacians were well organized as a kingdom, which, under King Decebal, posed a serious challenge and threat to the then Roman Empire in today's Balkan Peninsula.

ardeleană).¹ Their life-long work and dedication to this idea assured them a valuable place in the history of Romania. This short intercalation is important because the Communist regime of Romania, as early as 1948, decreed the dissolution of the Uniate Church (Catholic with Greek ritual) in Romania. Most of its leaders (five bishops and hundreds of priests) were arrested and many of them died in prison. This was a brutal disregard of human rights, which purported to eliminate one of the main cultural ties of Romania with the Western World. Though the percentage of Romanian people belonging to this church was only about eight percent deep in their hearts the Romanians never forgot the arbitrary act and the continuous persecution of all those who were found to continue practicing their religion underground. December, 1989, was a time when thousands of Uniates enthusiastically joined the revolutionary crowds.

The recollection of the unscrupulous methods used by the handful of communists in 1944 who rushed to recruit former common-law prisoners and whoever was ready to join the "lumpen"-bandwagon was still vividly remembered. The grotesque "mise-en-scène" was protected by the presence of the Red Army and by the omnipresent NKVD. Gone were the traditional common sense and "omenia" (human kindness) as natural feelings cultivated and cherished by Romanian society from the most modest to the wealthiest family. Shocked, silent and impotent, the people were watching in disbelief the

¹Outstanding among them were Samuel Micu-Klain, Peter Maior and George Șincai, whose adherence to the Uniate Church in the 18th century enabled them to study in Rome (Italy), where they found documents proving the Daco-Roman origins of the Romanians--then still politically divided into three provinces, Transylvania, Wallachia & Moldavia) but speaking the same Romanian language, the predominant component of which was Latin.

²From a base of fewer than 1,000 members in 1944, through a rapid recruitment of up to 217,000 by September 1945, the Romanian Workers (communist) Party soon

collapse of an entire system of values and beliefs they used to honor and respect. The younger generation was taught in school and by the Party to disregard those values, including the practice of religion, and to seek all answers in the marxist-leninist doctrine. While many felt attracted to the new philosophy of life, the practice of it opened the eyes to most of them; and when the revolutionary bells rang, most were ready to give their lives rather than continue a life deprived of human rights and liberty for utopian expectations.

Factory workers who joined the revolution of December 1989 had learned from two previous unsuccessful attempts that piece-meal improvement of their work² conditions via strikes or local demonstrations was unproductive. Only a radical change would do--one that would not only wipe out the Ceaușescu clan, full of corruption and nepotism, but eventually end the entire system from which Romanian society felt more and more alienated and which had paved the way to tyrannical power.

attained the numbers to staff its regime" (Richard F. Starr, COMMUNIST REGIMES IN EASTERN EUROPE, 5th ed., Hoover Inst. Press, 1988, p. 185).

¹The coal miners of Valea Jiului organized a large-scale strike in 1977, which ended only after Nicolae Ceaușescu personally went there and pledged himself to satisfy their demands for higher wages and better homes and food supplies. However, soon after, hundreds of them were arrested for investigation, and some of the leaders never returned to their mines.

²The best-known mass demonstration was the one in the city of Brașov in November 1987, when thousands of workers marched on the Party headquarters building, entered its offices and smashed file cabinets, dumping the records out the windows and onto the streets. However, the vigilant "Securitate" agents suppressed the movement before it could spread to other parts of the country. Again, hundreds were arrested for investigation; and the leaders, accused of instigating their co-workers tacitly disappeared without a trace.

The revolutionary state of mind was equally manifest in thousands of villages where collectivization was strongly opposed by the landowner peasants in the 1940's and 1950's and where Ceaușescu's "rural systematization" plan had started bulldozing portions of some thirteen thousand villages in order to replace them with agro-industrial complexes. In addition to outrage over the alien, ugly shape and unsanitary conditions of such complexes, there was outcry over news that churches, cemeteries and many other historical monuments were supposed to be flattened down in order to usher in the realization of Ceaușescu's dream of a socialist society. The economic stagnation in Romania, as in the U. S. S. R. and all other communist countries, was due to lack of production incentives, largely true in the agricultural area. The Romanian peasant, deprived of the land he used to own and compelled to work for a below-subsistence level of pay had become passive and apathetic.²

¹The "systematization" plan was strongly opposed by an overwhelming majority of Romanian society and evoked protests from many international societies for the protection of monuments and architecturally unique buildings. Since Bucharest paid little attention to such opinions, hundreds of Western cities rushed to adopt sister cities and villages all over Romania to save them from destruction.

²At the time of communist take-over, about 80% of the population were peasants. The process of land collectivization and forced and irrational industrialization caused a socio-economic disruption which could never be remedied. In order to survive, agricultural workers had to steal from the collective at night and thereby become immoral and constantly fearful of being caught and severely punished. And so, the former decent, honest, respectful and God-loving peasant was forced to cheat, lie, steal and become morally decadent and lose self-respect.

The sudden collapse of an armored state system, built over a quarter-century's time tends to puzzle many of the neatly arranged paradigms based on power. Ceaușescu had concentrated all power levels in his own hands and was surrounded by well-paid, highly devoted agents of a sophisticated "Securitate" of some seventy-to-eighty thousand agents whose reputation spread fear and horror.¹ The angry crowd was highly motivated but empty-handed. The Army, an early third factor on the scene in Timișoara, sided with the "law and order" forces (Security Police) the first few hours.² However, after the first burst of gun fire and the bloody spectacle that followed, the army changed sides and the revolution went on. What happened in the mind of other army commanders and soldiers who began fraternizing with the unruly crowd? At this juncture it is presumable that some of the "Securitate" agents panicked and their front began to weaken, while the revolutionary crowd gained momentum and paved the

collectivization and forced and irrational industrialization caused a socio-economic disruption which could never be remedied. In order to survive, agricultural workers had to steal from the collective at night and thereby become immoral and constantly fearful of being caught and severely punished. And so, the former decent, honest, respectful and God-loving peasant was forced to cheat, lie, steal and become morally decadent and lose self-respect.

¹In 1978, the "Securitate"'s network of information counted some three million agents and collaborators. Each security officer was obligated to have at least fifty information agents from among non-party members and an equal number from among party members. The basic task was to report all persons critical of Ceaușescu and the regime--says Ion Pacepa (former head of the intelligence service in Romania) in a recent interview with Dorin Tudoran, journalist with LUMEA LIBERĂ (The Free World), Feb. 24, 1990, pp. 13 ff.

²The army commander in charge, who had ordered his units to shoot, was subsequently arrested and accused of genocide.

way to¹ a potentially major change in Romanian society.

The revolutionary equation in Romania--as in the other East European countries--would be incomplete without Mikhael Gorbachev as a factor. The Soviet Russian change of course in international affairs and a more open society at home has stimulated and encouraged the Soviet Bloc members on the road to change--a change anticipated by an imaginative American president some seventy years ago.

I say Gorbachev because he happens to be occupying the leadership position at the head of Soviet Russia for the time-being. Had there been another person, Soviet internal and external problems would have been the same--or more challenging if continuously pushed under the rug.

¹"...Once a Marxist categorization is no longer privileged, it is no longer clear how far it is reasonable to expect there to be a unitary causal explanation of revolutions at all" (John Dunn, "Revolution," p. 348.)

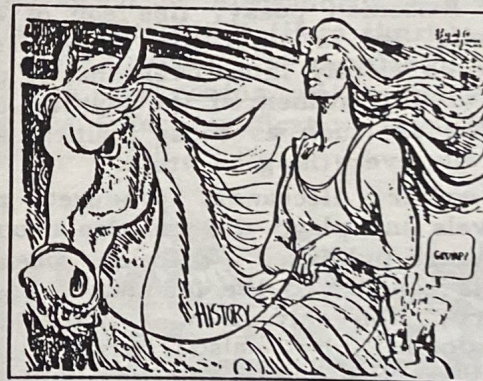
See also "Preface" of the same work, pp. ix-x: "The political dimension of conceptual change" is unequivocally linked with "the conceptual dimension of political innovation." The two are "different sides of the same coin....conceptual change must be understood politically, and political change conceptually."

² Wilson's vision of a world of democracies bound in their international relations by a steadily growing network of laws and agreements is no longer the excentric vision of an American naif; Europe is more Wilsonian now than it has ever been," Walter Russell Mead, "The U. S. and the New Europe," WORLD POLICY JOURNAL, Winter 1989-90, pp. 35-70 (p. 39).

As far as Eastern Europe is concerned, Mikhael Gorbachev appears to be the right statesman at the right time. If the official regional military alliance of the Warsaw Pact continues its rather precarious existence, the problem remains open as to what kind of future linkage will provide the peace of mind necessary for both sides. Pressed by internal problems, Soviet Russia seems to have voluntarily renounced for the time-being its "imperialistic extension" over Eastern Europe.

¹"Eastern Europe is not only an imperialistic extension of the Soviet Union's social system... it represents the residue of Moscow's former ecumenical pretensions," Vernon Asratyryan, "The Political-Ideological Aspect," pp. 17-36 (p. 24) in Charles Gati, ed., THE INTERNATIONAL POLITICS OF EASTERN EUROPE Praeger, 1975.

San Francisco Chronicle

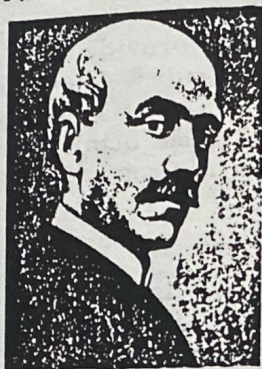

A 22 ***

Monday, January 1, 1990

Nicolae Novac

VASILE ALECSANDRI

1819 — 1890

Popularly known as the BARD OF MIRCESTI and considered by his contemporary literary critics the prince of Romanian poesy, this son of an old Moldavian family led a dual life as writer and political figure so closely interwoven that it can be said that his writing influenced the political events of his time just as much as those political events colored practically everything he wrote.

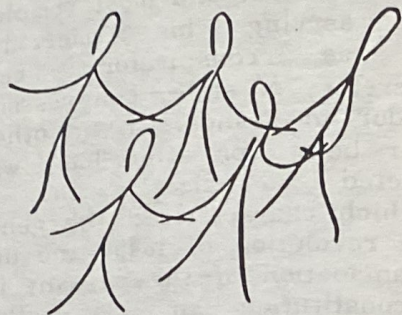
As a writer Alecsandri produced poetry, sketches, novels and plays. He was also a journalist and in later years published a priceless collection of folklore. He is considered the founder of Romania's modern poetry, not only from a technical and artistic standpoint, but also because of his seemingly endless wealth of inspiration. Although it is true that his works have been surpassed by those of writers that followed him, nevertheless he remains without any doubt the cornerstone upon which was later erected the whole of his country's literature. His well-chosen language and beautiful style could easily serve as models in this age of highly technical verbiage.

As a political figure Alecsandri was a great patriot in the broadest and most complete sense of the word, serving his emerging country successively as conspirator, revolutionary, emigrant, secretary of state, congressman, minister and ambassador to France. In no other Romanian writer, either before or after him, will there be found reflected so clearly the nationalistic aspirations which characterized the generation that produced the revolution of 1848, the unification in 1859, the emancipation of the peasant in 1864, the democratic constitution in 1866, the war of independence in 1877, and the establishment of royalism in 1881. With head high in the clouds but with feet planted firmly in his native soil, he recorded the realistic events around him so convincingly that he became an important factor in Romania's political transformation. Together with his good friend Ion Ghica, he founded the National Theatres to more effectively present his views through the medium of the spoken word.

Because his literary output is so large, it is impracticable to try to list it here. Instead, we offer our readers what we believe to be the most successful blend of Alecsandri's two careers, his poem HANDS TOGETHER (Hora Unirii), written as a rallying cry to prepare the peoples of Wallachia and Moldavia for the coming unification of their two principalities (which unification formally took place on January 24, 1859.)

MIRCESTI: THE HOME OF V. ALECSANDRI

HANDS TOGETHER

Vasile Alecsandri

Romanians of every feather,
Come, let us join hands together,
To whirl a hora fraternal
On Romania's soil eternal.

Like the weed in fields we cherish,
May the foe in our midst perish;
Then, under our own commanding,
There will flourish understanding.

You from Muntenia, my neighbor,
Take my hand, forget your saber;
Let us seek in life communion
And in death fraternal union.

One alone fears for the morrow
In his agony and sorrow,
But with two the strength increases
And the enemy's threat ceases.

Both of us are of one mother
And resemble one another,
Like two trees together rooted,
Like two eyes to one light suited.

We two have one nomenclature,
Both our fates are of a nature;
You're my brother, I'm your brother,
Each soul complements the other.

Hurry to the Milcov River,
We will sip it dry forever;
With an open road provided,
We'll no longer be divided.

On our day of celebration,
Let the sun from his high station
See our hora's festive shadows
Sweep across Romania's meadows.

* * * * *

Translated into English
by ELIE POPA

XXXXXX

FAITH AND ART: THE "VATRA MOLDOVITZII" MONASTERY, FOUNDED 1401 BY ALEXANDER THE GOOD.

ALEGERILE din 25 Februarie 1990 In NICARAGUA

au pus capăt unei decade de turbulență cauzată de guvernul marxist al lui Daniel Ortega. Surpriza victoriei electorale a Violetei de Chamorro, candidata forțelor pluralist-democrate ale națiunii a tăiat drumul unui "alter ego" a lui Fidel Castro. Ca și în Europa de Est, inabilitatea sistemului comunist de a rezolva

problema economică și continua violare a drepturilor omului i-au grăbit sfârșitul.

După mai bine de zece ani de guvernare regimul Ortega a lăsat urmașilor \$3 milioane în vistieria țării--exact ceea ce Sandiniștii au găsit după înlăturarea lui Anastasio Somoza prin revoluția din 1979. În plus o datorie de \$10 bilioane și o stare de inflație galopantă care a reclamat o reevaluare urgentă a cordobei și legarea ei de dolar. Menținerea la nivel a "cordobei aur" va depinde în mare măsură de cele \$300 mil. ajutor american pentru dezvoltare economică. Ca și regimurile revoluționare din Europa de Est, democrația managueză va trece printr-o perioadă de reorganizare și reconstrucție a cărei durată depinde atât de voința de participare națională la efortul necesar într-un sistem de piață liberă și societate pluralistă cât și de admiterea ei la cercul "Inițiativa Basinului Caribbean" prin care exportul produselor ei în Statele Unite va fi scutit de tarif.

Organizația americană "PEACE CORPS" (Echipele de pace) își extinde activitatea de asistență și la țările est-europene în era post-comunistă.

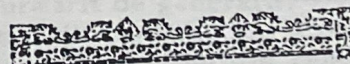

Paul Coverdell, directorul acestei organizații a anunțat că, în urma cererii Poloniei și Ungariei, 60 de voluntari își vor începe activitatea în luna Iunie în fiecare din ele. Într-un viitor apropiat o echipă asemănătoare va intra în Cehoslovacia și apoi în celelalte țări ex-satelite. Echipele oferă asistență mai ales în agricultură, probleme sanitare, întreprinderi particulare și protecția mediului înconjurător. În Europa de est însă asistența principală va fi la învățarea limbii engleze.

În ultimele 18 luni 26 de țări noi au cerut asistență de la "Peace Corps"--(mai multe decât în ultimii 18 ani). În același timp, pentru fiecare poziție de voluntari sunt șase candidați doritori să participe. Ca și alte organizații internaționale asemănătoare "Peace Corps" are un buget limitat. Cele \$165 mil. acoperă cheltuelile necesare pentru 6.000 de voluntari activi în 69 de țări în dezvoltare. Administrația Bush a prevăzut o creștere de aproximativ 10% a bugetului "Peace Corps" pentru anul fiscal 1991.

Corespondenta Lucia Mouiat (CHR.SCI. MON., 26 Martie 1990, p. 8) crede că voluntarii pentru Europa de est se vor găsi "față-în-față cu oameni foarte bine educați-dar cu totul lipsiți de mijloace de comunicare și plini de suspiciuni-cari au trăit în izolare timp de o jumătate de secol."

Compensația voluntarilor "Peace Corps" este modestă. În perioada de activitate (cam doi ani) ei (sau ele) trăiesc în condițiile de viață locală iar la înapoierea în St. Unite primesc în numerar, echivalentul a \$200 pentru fiecare lună de activitate "Peace Corps". La aceasta se adaugă satisfacția morală de a fi contribuit la ridicarea standardului de viață a unor societăți în nevoie.

CONFLICTUL din ORIENTUL MIJLOCIU între armata israeliană și rezistența populației arabo-palestiniene de sub ocupație continuă. Planul de pacificare anunțat de către premierul Yitzhak Shamir pare a fi fost suspendat de către însuși autorul lui care a fost obligat constituțional să demisioneze temporar.

Organizația suedeză "Save the Children" raportează că 159 tineri Palestieni sub 16 ani au fost uciși în primii doi ani de "Intifada"; în plus, 50.000-63.000 Palestini au fost răniți. Concluzia celor 21 membri ai "Alianței Internaționale pentru Salvarea Copiilor" este că aceste încălcări ale drepturilor omului și ale protecției minorilor sunt comise prin "state-sponsored violence". (Vezi George D. Moffett, III, "Palestinian Children under Occupation," CHR. SCI. MON., May 17, 1990, p. 3).

PALESTINIAN REFUGEE CAMP

Săptămăna Revoluționară
din România (Dec. 1989)

a avut un profund ecou în California de nord și "Casa Romană și Capela". Timp de mai multe zile, 124 Montecito din Oakland a devenit punctul de atracție nu numai pentru românii din Bay Area ci și pentru stațiunile de televiziune și de radio din San Francisco și împrejurimi.

Sf. Liturghie de Crăciun cu păr. Ioan Sârbu a fost filmată în parte iar după manifestațiile de solidaritate cu Revoluția, grupurile cu drapele românești au sosit la timp pentru o întrunire publică la Casa Română & Capela unde mai mulți vorbitori au luat cuvântul în fața unei audiențe de sute de participanți.

Sentimentul de admirație și de entuziasm al poporului american pentru curajul și atitudinea eroică a unei națiuni care părea sufocată de dictatura marxistă care nu mai îngăduia peste hotare decât știri despre Ceaușescu și clanul său, nu s'a oprit la evenimentele din Decembrie 1989. Atât presa cât și canalele de știri au continuat să urmărească desfășurarea politică post-revoluționară care nu ezită să se abată de la spiritul categoric anti-comunist al revoluției și folosește aceleași metode securiste ca să împiedece afirmarea partidelor democratice în vederea alegerilor fixate, pentru 20 Mai-o dată prea timpurie.

Aniversarea Unirii Principatelor (131 de ani) a avut loc în sala cea mare a CRC la 28 Ian. 1990. Cu această ocazie, Dl. Mihai Olteanu a vorbit despre evenimentele istorice în care s'a realizat unirea și marea bucurie națională în fața înfăptuirii acestui ideal național urmărit de generații.

Prințul domnitor Alex. Ion Cuza a reprezentat voința de unire a populației din cele două principate și a inițiat o serie de reforme de dezvoltare și modernizare a țării de la gurile Dunării.

O seară muzicală (18 Martie 1990) deosebit de plăcută la Casa Română & Capela a fost oferită publicului amator de către bine cunoscută solistă de operă CORINA CIRCA cu ocazia unei scurte vizite de la Opera din Montreal (Canada). Distinsă cantareată a executat cu mult talent arii de opere, cântonete și romante care au fost mult apreciate.

Cu același entuziasm au fost primite bucățile de muzică populară interpretate de către bine cunoscuta cântăreață populară din San Jose, Dna Cristina Negoțescu, acompaniată la pian de D-I Octavian Negoțescu.

Publicul românesc din Bay Area le exprimă calde mulțumiri și le extinde invitația de a reveni la Oakland, CA.

CRC ține să exprime sincere aprecieri D-nei Cati Lazarescu pentru generozitatea cu care a donat timp și bunăvoință la pregătirea și serviciul unei mese foarte gustoasă. Aceleași sentimente de apreciere se cuvin Dnei Otilia Malattia pentru mâna de ajutor la masa de recepție. La bar am remarcat prezența eficiență și plină de curtoazie a neobositului Gh. Mandoche, a cărui prezență la CRC, împreună cu Dna Mandoche ne face deosebită cinste.

Cei care au vizitat recent Casa Română suntem siguri că au remarcat frumoasele perdele noi, simple dar elegante care decorează ușile și o parte din ferestrele încăperilor. Ele sunt creația artistică și donația bine voitoare a D-nei Sandra Stanciu. Calde și sincere mulțumiri.

62 de ani de la realipirea Basarabiei (27 Martie 1918-1990) a fost comemorată la CRC, Duminecă, 25 Martie 1990, în cursul agapei care a avut loc după slujba religioasă celebrată de pâr. Ioan Sârbu. În cuvântul de comemorare prof. Ilie Smultea a evocat momentele de entuziasm când Sfatul Țării a votat cu o mare majoritate (86-3, 36 abțineri) în favoarea unirii cu patria-mamă România. Vorbitorul a mai adăugat că data de 25 Martie marchează și aniversarea a 11 ani de la înființarea Casei Române și Capele.

Cu ocazia aniversării importantei sărbători naționale de ZECE MAI, CRC a organizat, Sâmbătă, 19 Mai, c., o seară de petrecere. După o cină românească pregătită de Dna Nadia Mandoche, oaspeții și-au petrecut cu muzică și cântece la care cei prezenți au participat cu entuziasm. Au fost apreciate, în mod deosebit, cântecele cu intonație maramureșană ale D-nei Viorica Văduva.

ANUNȚĂM cu satisfacție curândă apariție a cărții prof. Anton Crihan, Drepturile românilor asupra Basarabiei--după unele surse rusești. Basarabeian de origine, venerabilul autor al acestei lucrări de mare valoare documentară a fost unul dintre luptătorii de frunte pentru liberarea Basarabiei și realipirea ei la România în Martie, 1918.

Comenzi se pot trimite la Casa Română & Capela--124 Montecito, Oakland, CA 94610 (Att. Bibliotecar). Costul este de \$8 + poșta.

Datorită costului de tipărire tot mai ridicat și a timpului disponibil al editorilor, revista noastră se vede obligată să-și reducă apariția, în mod temporar, la trei numere în loc de patru pe an. Deci, pentru anul în curs, BULETINUL CR va mai apare de două ori--în August și Decembrie 1990.--Sperăm că cititorii și colaboratorii revistei vor continua și pe cât posibil--mări sprijinul lor pentru Buletinul CR.

ALEGERILE ANUALE la CRC au avut loc în Ian. 1990. Din cei patru candidați (R. Bretoi, V. Biroaş-Kalman, P. R. Malattia și J. V. Moldovan) au fost aleși R. Bretoi și P. R. Malattia. La ședința următoare de lucru a Consiliului au fost aleși următorii funcționari pentru anul în curs: Remus Bretoi (președ), Ilie Smultea (vice-președ.), Valeria Biroaş-Kalman (secretar), Judith Smultea (casier), John V. Moldovan și Peter Malattia (controlori), Dr. Mihai S. Olteanu (bibliotecar).

Sprijinul nostru modest dar entuziast la Fondul pentru România post-revoluționară a ajuns la timp oportun. El va fi folosit la nevoile de afirmare, în continuare, a libertăților, drepturilor omului și a procesului de democratizare care au fost negate și suprimate cu brutalitate poporului românesc timp de aproape jumătate de secol.

Din seria de scrisori confirmând cu gratitudine și apreciere gestul nostru fraternal reiese clar că accesul partidelor democratice de opoziție la mijloacele de comunicare cu publicul (televiziune, radio, etc.) este limitat în mod inechitabil de către Frontul de salvare--"națională" sau a "nomenclaturii" marxist-leniniste în continuare?

Iată lista contribuitorilor la F.p.R.:

Eugenia Adams-Muresanu..\$40	J.V. & Ilse Moldovan.\$100
Clara & Alexandru Blaj..100	Nicolae Moraru..... 50
Charles M. Carlton..... 25	Stephen Negoescu..... 50
Horatio Comaniciu..... 10	Gheorghe Nicolae..... 20
Anșon & Olivia Crihan...100	Nicolae Novac..... 20
Adrian Dinu..... 20	Fr. & Erian Ocneanu.. 50
Antonio Docan.....150	Catalin Pantiru..... 25
Felicia Ghindar..... 20	Olga Pollak 100
Esther Holmes (Trinidad) 100	Ilie Racoveanu..... 10
Angela & Aureliu Ionescu 200	Rodica Ranga..... 25
Cecilia & George (J) Jordan 100	Gheorghe Savencu.....300
Alphonse Juilland..... 50	Judy & Ilie Smultea...155
Valeria Birnos Kalman.. 25	Maria & Ionel Spinu 100
Ladis K. D. Kristof.... 45	Gheorgh Stoescu.... 10
Ottilia & P.R. Malattia. 50	Vasile Stoica..... 10
Nadia & Gh. Mandache... 90	Nicolae Turcan..... 50

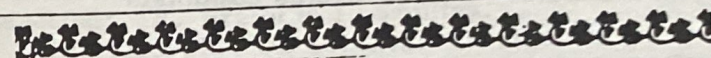
Intre oaspeții mai recenti prezenți la Casa Română & Capela, cu ocazia diferitelor întruniri sau la Sf. Liturghie am remarcat pe următorii: Dna Radu Munteanu, inginerul Adrian Smultea și familia George Strassman & Viorel Balanescu.

Le urăm bun venit între noi și mult noroc și succes în cariera și viața socială a țării lor de adopțiune și în mijlocul grupului etnic românesc din nordul Californiei.

La ședința Consiliului de administrație CRC, din 27 Mai, 1990, s'a hotărât să organizăm o "SEARA ROMANEASCA" în a treia Sâmbătă din fiecare lună.

Inaugurarea se va face Sâmbătă, 21 Iulie, 1990. începând de la ora 7:30 p.m. Programul va cuprinde o masă pregătită și servită de un grup de Doamne, după care, la ora 9 va începe muzică și dans până la ora 12.

Intrarea este \$8 de persoană. Copii sub 12 ani \$4.

Have You Joined CRC &/or...
Renewed Your Membership?

ASSOCIATE MEMBERSHIP:

(\$20 special rate with bulletin--USA;
\$25/yr--Canada & Abroad)

REGULAR VOTING MEMBERSHIP:

(\$10/mo; \$120/yr + \$5 min. BUL.CR = \$125)

OR, HAVE YOU MADE YOUR ANNUAL DONATION TO CRC?

Golden Book Donations are invited to help secure the foundation of CRC & its property--meet the mortgage, doubling liability insurance, and keep up the building.

(Names are inscribed in a special book honoring those who have contributed to the founding of CRC, which is placed under the Memorial Plaque at CRC functions.)

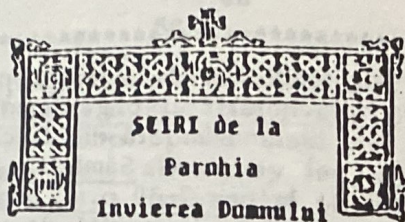
I am enclosing \$ _____ as a donation for the following:

Name (print) _____

Address: _____

(Checks can be made out to "CRC" and mailed to CRC at 124 Montecito, Oakland, CA 94610-- ATTENTION Treas.)

(P.S. Abroad: Int'l Money Orders In U.S. \$ are best.)

Rugăciune pentru cel căzut în luptă
pentru eliberare de sub tirania comunistă--

înălțată de pâr. Ioan Sârbu, în timpul Sf. Liturghii de Crăciun, la Casa Română & Capela:

"Doamne Atotputernice, Tu care ai făcut să se nască popoarele cu tradițiile limba și caracterele lor distincte, revarsă îndurarea și mila Ta și asupra poporului român în aceste momente de grea încercare și ajută-l să iasă din întunec și din ceață și să regăsească lumina Ta cerească.

Laudă și mulțumire Țe Doamne că ai dat putere, curaj și hotărâre națiunii să pășească neînfrictă pe drumul sacrificiului pentru eliberarea din robia necredinței în care a fost ținută de peste 45 de ani sub doctrina ateistă a comunismului distrugător de tradiții și valori creștine și naționale care au fost clădite prin Tine de moși strămoșii nostri.

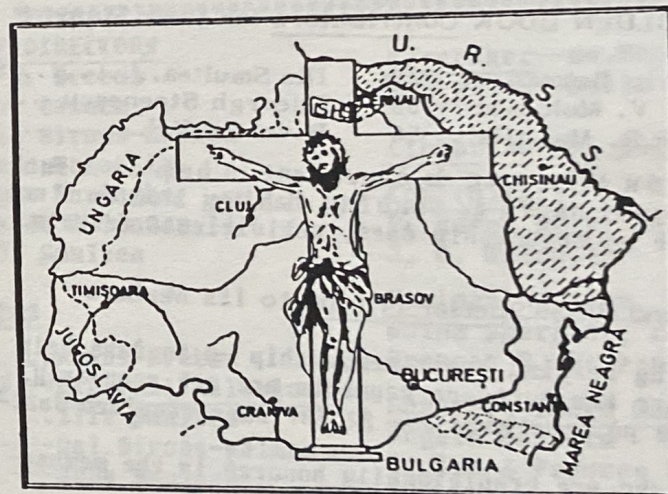
Încă ne rugăm Țe, Atotputernicule, astăzi, să luminezi și pe mai departe drumul libertății, al respectului ființei umane și al așezării unei rânduieli noi, sub ocrotirea Ta, Doamne, pentru poporul care a suferit atâta. Ajută--ne Doamne să ne lepădăm de toată stricăciunea pe care cei 45 de ani au încercat s'o sădească pervertind inimile și caracterele noastre.

Invrednicește-ne Doamne astăzi să înălțăm către Tine o rugăciune fierbinte pentru iertarea păcatelor miilor de bărbați, femei și copii căzuți în eroica luptă pentru eliberarea poporului român din suferința morală și materială a nesocotitei tiranii lipsită de credință, dragoste și respect pentru ființa omenească pe care Tu ai creat-o după chipul, și asemănarea Ta.

Doamne, Atot puternice, ne rugăm Țe, primește rugăciunea noastră de astăzi!"

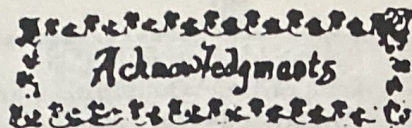
Alegerile anuale pentru Consiliul parohial au avut loc în ultima Duminică din Aprilie, 1990. La sugestia mai multor membri votanți prezenți și cu consințământul pâr. Ioan Sârbu, mandatul Consiliului parohial a fost prelungit pentru încă un an: PRESED.: Doina Speriosu, V.PREȘ.: Ilie Smultea, SECRETAR: Simon Speriosu, CASIER: Mihai-Stoica Olteanu, EPITROP: Gheorghe Stoenescu, CANTOR: Ecaterina Lăzărescu, DELEGAȚI la Congresul episcopal: R. Bretoi și I. Smultea.

Sf. Liturghie va continua să aibă loc în fiecare ultimă Duminică a lunii, la Casa Română & Capela, ora 11 a.m.--cu excepția lunii Iulie când pâr. Ioan Sârbu va fi în vacanță.

" ROMÂNIA CRUCIFICATĂ "

care va reînvia așa după cum CHRISTOS a înviat din morți !

Acknowledgments

62

BULETINUL CR WELCOMES

Its New Subscribers

Dinu Negru (Washington, D. C.)
Tony & Bill Soulis (Castro Valley)
Viorica Vaduva (San Carlos)

And Thanks Its Patron Contributors

Constantin Sporea ...\$25

Victor Apostolescu (RFG) \$45 Simon & Doina Speriosu \$20
Frances & Trajan Ocneanu..10 Ilie & Judy Smultea....300
John Serghi (Mich.).....15 Emile Vicas (Canada)... 10

CRC is also GRATEFUL to Its GOLDEN BOOK Contributors for their Support

Valeriu Bursan....\$20	Ilie Smultea.....\$150
John V. Moldovan.. 50	Gheorgh Stoenescu 18
Petre R. Malattia... 50	Pavel Stoffel..... 40

On them CRC is dependent to help meet such urgent needs as doubling liability insurance not met by membership dues, activities & rentals.

and PAYS Special Tribute to Its Members

who by keeping their membership up to date help insure the mortgage payments are met regularly.
(\$2,658 pd. mortgage vs. \$2,537 dues received Jan.-May)

and who are traditionally honored in the membership roster on the inside back cover.

CRC invites others to share this burden!

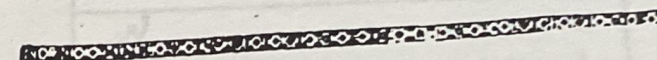
For CRC's Tribute to those who supported its efforts toward Romanian relief & refugee assistance

see Stiri de la CRC

63

Finally, THANK YOU, All who support our functions!

If we wish to have a variety activities at our Romanian Center, then we must support them by our attendance, door donations and volunteer services. Though CRC was hurt by poor attendance at its May 10 celebration the eve of the elections in Romania, it was gratified to see a good turn-out for guest opera singer Corina Circa in March. Special thanks to the Smultea & Malattia families for their help in providing a modest honorarium for our guest virtuoso.

CRC BOARD, OFFICERS, CHAIRMEN & COMMITTEES

BOARD OF DIRECTORS

Remus N. Bretoi
Niculae Cazacu
Valerie Birnas-Kalman
P. Romeo Malattia
Gheorghe Mandoche
J. Vasile Moldovan
Ilie J. Smultea

Caretaker--Bn.Mandoche
Rentals----Nadia Mandoche

Librarian--M. Stacia Olteanu

Controllers

P. Romeo Malattia
J. V. Moldovan

Nominating Comm.

Doina Speriosu, chm.
Frances R. Ocneanu

Honorary Board Memb.

Angela Ionescu
Trajan & Frances Ocneanu

OFFICERS

PRES.....Remus Bretoi
V.PRES---External Relations
..Ilie Smultea
SECY----Val.Birnas-Kalman
TREAS----Judy Smultea

**COMMUNITY
BULLETIN
BOARD**

64

Buletinul CR hopes its new COMMUNITY BULLETIN BOARD will bring together its professional/business & refugee communities in No. Calif. To preserve the noncommercial service/cultural orientation of the CRC journal, limited space is available at \$20/yr. (\$5/issue) to CRC member-subscribers. (Business cards or facsimile should be submitted to Buletinul CR Advertising, 124 Montecito, Oakland, CA 94610, or telephone our editor at (707) 677-3705.)

George Borcean
Income Tax Service
415-889-7506

1209 Richard Pl., Hayward, CA 94541

Valley Cheese Shoppe

20573 Santa Maria ▪ Castro Valley, CA ▪ 886-8627

ROMANIAN SPECIALTIES

Feta ▪ Mititei
Cabanoz ▪ Salami Sibiu
Crenwurst ▪ Toba
Parizer ▪ Much more
Premiat & Dacia Wines

Hours: Mon.-Fri. 9:30-6:00 Saturday 9:30-5:00 Closed Sunday

65

**RHAPSODY
TOURS & TRAVEL**
95 South Market St., suite 460
San Jose, California 95113

#1 IN CALIFORNIA!

la BUCURESTI din

NEW YORK\$589

CHICAGO\$653

LOS ANGELES ...\$695

SAN FRANCISCO...\$809

PORTLAND.....\$915

OFERIM BILETE DE AVION ORIUNDE ÎN LUME, INCHIRIERI MAȘINI, REZERVARI
HOTEL, TRATAMENTE, CROAZIERE, ASIGURARI DE CALĂTORIE, ASISTENȚĂ PE
AEROPORTUL J.F. KENNEDY.

(408) 971-1044
1-800-222-0788

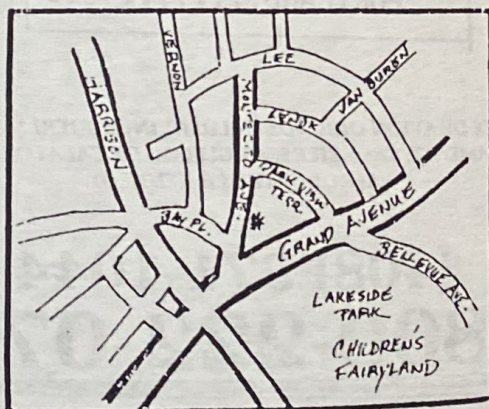
CALENDAR -- CRC Summer - 1990

66

June 24 SUNDAY	Holy Resurrection Romanian Orthodox Parish Religious Service Customary Pot-luck lunch follows	CRC 11:00 a.m.
June 24 SUNDAY	SPECIAL CRC GENERAL ASSEMBLY Members & Associates - Invited to attend Vote Reserved for Paid-up Founders & Regular Members (by 6/14 postmark)	2:00 p.m. Salon
July 21 SATURDAY	ANNOUNCING CRC REGULAR DINNER DANCES 3rd Saturday of each month Door Donation....\$8/person (children under 12 = \$4) (dinner included) No-Host Bar	7:30 p.m. CRC Hall
July 29 Sunday	NO REGULAR RELIGIOUS SERVICE Father Ioan Sarbu on vacation	
August 18 Saturday	CRC REGULAR DINNER DANCE 3d Saturday (details above)	7:30 p.m.
August 26	Holy Resurrection Romanian Orthodox Parish Service & pot-luck lunch	11:00 CRC
AUGUST	CRC ANNUAL PICNIC -to be announced	

CASA ROMANA & CAPELA, INC. - (ROMANIAN HOME & CHAPEL)

124 Montecito, Oakland, California

Tel. (415) 832-9480

67

CASA ROMANA & CAPELA, INC. - (ROMANIAN HOME & CHAPEL)
124 Montecito Avenue, Oakland, California 94610 | Tel (415) 832-9480
- A non-profit organization under the laws of the State of California -

FOUNDER MEMBERS

Clara & Victor Acatrinei
Liviu & Tessa Bacos
Ioan & Virginia Balaci
***Alexander Blaga
*Remus N. Bretol
*Maximilian Bujor
*Valer Bursan
*Alexander Burz
Nicolae Cazacu
Ton & Stela Cepoi
Margareta Clismaru
Eugen Coban
George Costache
George (+) & Trudy Danulescu
Dan C. Didescu
*Nicolae Dimritiu
*Antonlo Docan
John Dumitru
Mircea Gorenliuc
Sorin Issvoran
Angela Jonescu
***Fam. George Jordan+
*Emeric Kalman
*Valerie Kalman
*Peter Romeo Malattia
Otilia Bria Malattia
*George & Nadia Mandoche
Nicolae Moisidis
John V. & Ilse Moldovan
***Frances R. Ocneanu
***Trajan Ocneanu
Nick & Ana Olar
Anca & Mihal Olteanu
*Alexandr Parvu, Jr.
Rodica Ranga
*Mircea Ratlu
*John Simleu
*Ioan D. Sarbu
***Ilie J. Smultea
***Judith Clark Smultea
*Simon & Doina Speriosu
Ionel Spinu
Elena Stamatescu-Greavu
Eugen Stola
*Leon (& Florence) Vasu

MEMBERS

Traian Ialescu
Ion Pizdrint
*Michael Popescu
*Doina Speriosu

Associate Members

*Eugenia Adams-Muresanu
Gabriela Bercea
*Miron Bonca
*Corneliu Constantinescu
Anton & Olivia Crihan
*Flaviu Cristian
Cornel Dalea
Dionisie Gherman
*Ed & Diane Hill
*Alexandrina & Gh. Isac
*Ladis K. D. Kristof
*Cati Lazarescu
*George & Aurica Melica
*Petre Micsunesu
Ana & Petru Milhallescu
*Ion Nistoran
Silvia Prodan-Lange
Nicolae Novac
Ilie Racoveanu
*Jens Reuter
Dimitru Radu
Aurelio Rauta
*John & Florica Rocsin
Flory & Eugen Sabo
*Paul Sebastian
*John Sergel
Ana Simpson
*Constantin Sporea
*Gheorghe Stoicescu
Mircea & Irene Tanasescu
Georgia Tennyson
Nicolae Turcan
*Emile Vicas
Ovidiu Vuia

SPECIAL ACKNOWLEDGMENTS

Unitra dela Vest Society of
the Union & League of Romanian Societies of America
Holy Resurrection Romanian Orthodox Parish
Societatea Academica Romana--Ramura Germania

STEFAN MUNTEANU - Los Angeles